

Súd: Mestský súd Bratislava II
Spisová značka: 11P/163/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225203907
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Hana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2025:1225203907.2

Uznesenie

11P/163/2025

Mestský súd Bratislava II vo veci starostlivosti o maloleté deti: A. B. A., nar. XX.XX.XXXX a C. D. A., nar. XX.X.XXXX, obaja štátni občania D. E., F. G. D. H. G., obaja zastúpení kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7, Bratislava, deti rodičov – matky: I. A., nar. XX.X.XXXX, štátna občianka D. E. G. F., trvale bytom J. K. L. XX, L., právne zast.: NIKU & partners, s.r.o. so sídlom Prokopa Veľkého 51, Bratislava, IČO: 36 866 008, a otca: M. L. A., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan D. H. G. G. F., bytom XXXX J. D. D., N. XXX, XXXXX O., štát F., D. H. G., o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

11P/163/2025

I. Súd nariaďuje neodkladné opatrenie nasledovného znenia:

Otcovi sa zakazuje priblížiť sa k maloletým deťom: A. B. A., nar. XX.XX.XXXX a C. D. A., nar. XX.X.XXXX, na vzdialenosť menšiu ako 100 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v občianskom, trestnom či správnom konaní v rozsahu nevyhnutnom pre jeho riadnu účasť na týchto úkonoch.

II. Vo zvyšku sa návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietajú.

III. Súd poučuje otca, že nariadené neodkladné opatrenie aj bez návrhu zruší v prípade, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené, ako aj o tom, že otec môže podať žalobu vo veci samej voči matke, ktorou sa bude domáhať nároku na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

11P/163/2025

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.12.2025 sa navrhovateľka - matka maloletých detí - domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, a to uloženia povinnosti otcovi maloletých detí zdržať sa osobného kontaktu s maloletými deťmi, a nepribližovať sa k nim na vzdialenosť kratšiu ako 100 metrov.

2. Matka svoj návrh odôvodnila tak, že začiatkom roka 2017, po jej dramatickom návrate s obidvomi maloletými deťmi z F., kde boli na dovolenkovom pobyte pri príležitosti D. O., dňa 17.01.2017 na Okresný súd Bratislava V podala návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva (konanie bolo pred Okresným súdom Bratislava V vedené pod sp. zn. 20P/17/2017) a súčasne návrh na rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode manželstva (konanie bolo pred Okresným súdom Bratislava V vedené pod sp. zn. 20P/18/2017). Na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P/18/2017-1374 zo dňa 19.02.2019, v

spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/241/2019-1726 zo dňa 12.11.2019 a na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P/18/2017-2610 zo dňa 25.01.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/127/2022-2686 zo dňa 14.06.2022, je vyššie uvedenými rozhodnutia platný nasledovný skutkový a právny stav – manželstvo rodičov maloletých detí je právoplatne rozvedené dňom 04.12.2019; obe maloleté deti sú právoplatne zverené do osobnej starostlivosti matky dňom 04.12.2019; zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok sú oprávnení obidvaja rodičia; otcovi je uložená povinnosť platiť výživné na maloletého A. B. A. v sume 400,- eur mesačne a na maloletého C. D. A. v sume 350,- eur mesačne, vždy k 15. dňu vopred k rukám matky; otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi na čas po rozvode každý utorok a štvrtok od 19.00 hod. do 19.30 hod. a nedeľu od 18.30 hod. do 19.30 hod. formou kontaktovania sa cez internetovú komunikáciu Skype. Matka je povinná deti a súčasne technicko-komunikačné zariadenie s nainštalovaným Skype určeným na kontakt detí s otcom riadne pripraviť za účelom komunikácie s otcom, zabezpečiť prítomnosť detí pri zariadení, umožniť deťom komunikovať s otcom bez svojej prítomnosti; súd otcovi zakázal vycestovať s maloletými deťmi mimo územia Slovenskej republiky bez písomného súhlasu matky alebo bez rozhodnutia súdu o nahradení súhlasu matky s vycestovaním s maloletými deťmi mimo územia Slovenskej republiky. Od januára 2017 až doposiaľ bolo o maloletých deťoch vedených pred slovenskými súdmi ale aj pred súdom v F., P. D. H. G. viac ako 35 súdnych konaní, pričom prevažnú väčšinu z týchto konaní inicioval otec. Situácia v rodine bola od počiatku, no najmä po januári 2017 mimoriadne komplikovaná, bola sprevádzaná priam extrémne nevráživým správaním otca voči osobe matky, v dôsledku čoho trpeli a trpia najmä maloletí synovia. Aj keď matka mala spočiatku úprimnú snahu dohodnúť sa s otcom o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, a začiatkom roka 2017 sa otec v čase, kedy bol prítomný na území SR, s maloletými deťmi stretával bez matkinej prítomnosti a rozhodnutia súdu, potom ako dňa XX.XX.XXXX otec prostredníctvom svojej matky násilne deti zadržával v hotelovej izbe a vo večerných hodinách ich odmietal vrátiť matke (maloletý A. mal v tom čase X rokov a maloletý C. X roky) a deti matka prevzala až po zásahu polície, bola v dôsledku mimoriadne agresívneho a nepredvídateľného správania otca a potreby zabezpečiť ochranu detí, nútená požiadať o ingerenciu súd. Neodkladným opatrením - uznesením Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P/20/2017-36 zo dňa 22.01.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 20CoP/13/2017-770 zo dňa 15.03.2017, boli obe maloleté deti zverené do matkinej osobnej starostlivosti, otcovi bola uložená povinnosť platiť výživné v nevyhnutnej miere a súčasne bol otcovi uložený zákaz bez súhlasu a prítomnosti matky maloletých detí vycestovať s maloletými deťmi mimo územia Slovenskej republiky. Otec však vo svojom útočnom, pomstychtivom, až paranoidnom nastavení pokračoval ďalej a nešťítil sa matku osočovať tými najpodlejšími a živými obvineniami o sexuálnom zneužívaní maloletých detí, z užívania návykových látok, duševnej poruchy a podobne. Žiadne z otcových obvinení sa nepotvrdilo a návrhom otca nebolo vyhovené ani pred slovenskými súdmi, ani pred súdom G.. Pre dokreslenie komplikovanej situácie v rodine a neprekonateľného konfliktu medzi rodičmi vyvolaného otcom, matka uvádza, že otec ešte v roku 2017 inicioval súdne konanie v F., ktorým sa domáhal Q. rozvodu ich manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k obidvom deťom, ktoré konanie však F. súd z dôvodu nedostatku právomoci zastavil. Súčasne otec pred slovenským súdom inicioval konanie o nariadenie návratu maloletých detí do F., o ktorom tvrdil, že je to krajina ich obvyklého pobytu odkiaľ ich matka mala neoprávnené premiestniť. Konanie bolo pod sp. zn. 3P/106/2017 vedené pred Okresným súdom Bratislava I. Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 3P/106/2017-573 zo dňa 17.08.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/546/2017-661 zo dňa 15.12.2017, bol návrh otca zamietnutý. Aj v tomto konaní bolo preukázané, že maloleté deti mali obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky a tvrdenia otca sú nepravdivé. Matka uviedla, že otec ešte aj dnes vyššie uvedené skutočnosti, t. j. že matka maloleté deti neoprávnené z F. na územie SR nepremiestnila a že obe maloleté deti mali obvyklý pobyt na území SR, spochybňuje, nerešpektuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu a vo všetkých svojich vyjadreniach predkladaných súdu tvrdí opak; vytrvalo a tvrdošijne presviedča súd, že matka uniesla deti z F. ako krajiny ich obvyklého pobytu, napriek tomu, že tam cestovali len na dvojtyždňovú dovolenku za účelom návštevy jeho matky. Pre dlhodobú enormnú psychickú záťaž, vyvolanú otcom, sú obaja synovia v psychoterapeutickej starostlivosti klinickej psychologičky a psychoterapeutky K. R. B., ktorá pomáhala a pomáha deťom odbúrať stres, vysporiadať sa prežívanou traumou, psychickou destabilizáciou a podobne. V tejto súvislosti je potrebné podotknúť, že spolupráca K. B. s rodinou začala v roku 2019 z podnetu otca, avšak keď menovaná psychologička poukázala na negatívny výchovný prístup otca k maloletým deťom, otec ako zákonný zástupca maloletých detí odvolal K. B. súhlas na psychoterapeutické vedenie detí. Keďže obe deti nevyhnutne terapeutické sedenia naďalej potrebovali, súhlas otca musel byť nahradený samostatným rozhodnutím súdu. Matka dlhodobo a dôrazne v

jednotlivých konaniach upozorňovala súdy na nevyspytateľné a nepredvídateľné konanie otca, ale najmä jeho presvedčenie, že pre deti nie je prospešné, aby žili na Slovensku, keď vyjadroval neskrývanú nedôveru a disrešpekt k postupom a rozhodnutiam slovenských súdov. Otec sa už vtedy netajil tým, že je rozhodnutý prevziať starostlivosť o deti, čo deťom neustále podsúval a v ich očiach matku otvorene ponižoval a diskreditoval. Napriek tomu, že otec mal rozhodnutím súdu zákaz vycestovať s maloletými deťmi bez matkinho súhlasu a prítomnosti mimo územia Slovenskej republiky, dňa XX.XX.XXXX sa otec dopustil rodičovského únosu maloletých detí do cudziny - D. H. G.. Počas realizácie styku otca s maloletými deťmi vo štvrtok dňa XX.XX.XXXX, pre ktorý otec zvolil pre neho neštandardné miesto - nákupné centrum G., za prítomnosti matkinho otca M. S. (matka mala neodkladné pracovné povinnosti), sa približne o 16,20 hod. otec rozbehol spolu s maloletými deťmi preč a matkinmu XX ročnému otcovi ušiel a stratil sa v dave. Napriek tomu, že matkin otec sa otca maloletých snažil kontaktovať, otec mu buď nebral telefón alebo mu zasielal zavádzajúce správy, ktoré sa následne ukázali byť súčasťou dlhodobého detailne premysleného plánu otca, smerujúceho k únosu maloletých detí do cudziny. O 17.07 hod. napísal otec maloletých matkinmu otcovi (M. S.) správu „Som v obchodáku“. Z tohto dôvodu ich išiel hľadať a oznámil otcovi, že je pri McDonalds, kde sa však otec ani maloleté deti nenachádzali. O 18.09 hod. otec opäť napísal po slovensky matkinmu otcovi správu „Som na ceste späť na električku“ a o 18.41 hod. prišla už správa v anglickom jazyku „I am on my way. My battery is very low...“ („som na ceste. Moja batéria je veľmi slabá.“). Od tej doby bol otcov mobil vypnutý, ozývala sa len informácia o nedostupnosti volaného. V spolupráci s matkinou právnou zástupkyňou sa bezodkladne obrátili na políciu SR, ktorá obratom kontaktovala právnu zástupkyňu otca – JUDr. Zmekovú. JUDr. Zmeková políciou oznámila, že sa s otcom nevie skontaktovať, avšak má vedomosť, že otec mal údajne zaslať matke e-mail, v ktorom ju mal informovať, že ide s maloletými deťmi na výlet do Tatier. JUDr. Zmeková na pokyn polície preposlala e-mail otca matkinej právnej zástupkyňi. E-mail otca bol adresovaný jeho právnej zástupkyňi (nie matke) o 18,34 hod., obsahoval pokyn klienta jeho právnej zástupkyňi na preposlanie e-mailu spolu s prílohou matkinej právnej zástupkyňi. Týmto listom matke otec oznamoval, že ide s deťmi na výlet do Tatier, a že sa v nedeľu vrátia. Otcov uvedené informácie neboli pravdivé. Ukázalo sa (zistenie policajných zložiek), že otec spolu s maloletými deťmi v čase zaslania e-mailu, bol už spolu s maloletými deťmi mimo územia SR. Cestoval na malé letisko pri meste T. (letisko B.), kde nastúpil spolu s deťmi do súkromného lietadla a odleteli do I. L. na menšie letisko U., odkiaľ sa presunuli na letisko A.. Z U. otec spolu s deťmi odletel do C. v V.. Matka dodala, že otec deti zo styku zobral iba v tričkách, bez osobných vecí, pričom maloletý A. mal v tom čase zdravotné respiračné ťažkosti. Pre dokreslenie situácie uviedla, že už dňa XX.XX.XXXX boli zakúpené letenky z C. do O. (N.) na deň XX.XX.XXXX o 08.30 hod. Týmto letom však otec s deťmi v skutočnosti neodleteli, na palubu nenastúpili. Otec na presun z V. (C.) do N. (O.) použil požičané auto, ktorým sa po trase dlhšej ako 1000 km, cez hraničný priechod v J. W., presunuli spolu s deťmi do N.. Medzičasom bolo po maloletých deťoch vyhlásené pátranie ako po nezvestných osobách, voči osobe otca vznesené obvinenie pre spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona v súbehu s prečinom únosu podľa § 210 ods. 1 Trestného zákona na základe uznesenia zo dňa XX.XX.XXXX sp. zn. ČVS: X./X-XXX-XX-XXXX. Na otca bol vydaný medzinárodný i európsky zatýkací rozkaz. Otec sa svoj dlhodobý pripravovaný úmysel dokonať neoprávnené premiestnenie maloletých detí do cudziny (ďalej len „rodičovský únos“) snažil premyslene zastrieť rôznymi spôsobmi. Dňa XX.XX.XXXX v piatok o 08.41 hod. kontaktoval H. (zariadenie, ktoré obe deti na Slovensku navštevovali) e-mailom, v ktorom škole oznámil, že ide s deťmi na dlho odkladaný „narodeninový víkend“ do Tatier, takže ani A., ani C. sa vyučovania v tento deň nezúčastnia. Aj keď dovtedy otec namietal a vyjadroval svoj nesúhlas, aby deti navštevovali menované výchovnovzdelávacie zariadenie, v e-maile zo dňa XX.XX.XXXX prekvapivo vyslovil súhlas s tým, aby maloletý A. navštevoval toto školské zariadenie a požiadal o osobné stretnutie „budúci týždeň“ (pozn. rozumej týždeň od XX.XX.XXXX); v rovnaký deň XX.XX.XXXX o 08.43 hod. otec zaslal e-mail aj K. B. (už vtedajšej, obidvomi rodičmi odsúhlasenej terapeutke maloletých detí), v ktorom jej oznámil, že C. sa v ten deň terapie nezúčastní, nakoľko idú do Tatier, a že sa ospravedlňuje za oneskorenú reakciu a určite zaplatí prepadnutú hodinu. Súčasne uviedol, že sa teší na osobné stretnutie budúci týždeň (pozn. rozumej týždeň od XX.XX.XXXX); dňa XX.XX.XXXX bolo neznámou osobou (otec už v tom čase nebol na území SR) na pošte v Eurovea (pozn. pošta 18) podaná na poštovú prepravu listová zásielka adresovaná Okresnému súdu Bratislava V s označením odosielateľa M. A., ktorá zásielka bola doručená súdu dňa XX.XX.XXXX. Obsahom zásielky bol návrh otca na „rozhodnutie súdu pri nehode rodičov podľa § 35 ZR“ a súčasne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým otec žiadal, aby mu súd udelil súhlas na zápis maloletého A. do školského zariadenia F. V. S., D. X, G. I., E.. Konanie vo veci samej bolo vedené pred vtedajším Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 20P/192/2019 a 20P/193/2019 (návrh na nariadenie NO). Je potrebné dodať, že otec

svoj návrh podal bez právneho zastúpenia. Aj o tomto návrhu otca bolo riadne vedené konanie, ktorého sa otec nezúčastňoval, súd návrh otca zamietol, matke priznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré otec doposiaľ neuhradil. Matka po vyššie opísaných udalostiach, v zmysle Haagskeho dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí bezodkladne o rodičovskom únose spáchanom otcom informovala Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže ako ústredný orgán. Súčasne v skorých ranných hodinách dňa XX.XX.XXXX zaslala na ústredný orgán v D. H. G. žiadosť o navrátenie detí, v ktorom opísala okolnosti prípadu a priložila potrebné dokumenty, vrátane rozhodnutí slovenských súdov. Matka súčasne o situácii informovala školu, ktorú maloleté deti navštevovali do XX.XX.XXXX, lekárov, ktorí zabezpečovali zdravotnú starostlivosť obom maloletým deťom (pediater, neurológ) ako aj terapeutku K. B., ktorá poskytovala obom maloletým deťom terapiu. Všetky oslovené osoby vyjadrili zhrozenie nad vzniknutou situáciou a vyslovili vážne obavy o psychický stav a vývin maloletých detí práve s poukazom na zistenia, ktoré mali k dispozícii. Matka prostredníctvom svojej G. právnej zástupkyne podala návrh na nariadenie návratu maloletých detí dňa XX.XX.XXXX. Vzhľadom k tomu, že otec sa spolu s maloletými deťmi nachádzal na neznámom mieste, zatajoval sa, nebolo možné mu návrh doručiť. Matka nemala žiadnu oficiálnu informáciu o oboch deťoch, ani o tom, kde sa nachádzajú po dobu 9 kalendárnych týždňov od ich únosu otcom. Až začiatkom mesiaca december XXXX začal otec komunikovať prostredníctvom svojich G. právnych zástupcov. Po približne týždni rokovaní právnych zástupcov rodičov, G. súd vydal rozhodnutie, na základe ktorého matka mohla po prvýkrát hovoriť s deťmi prostredníctvom video hovoru, dňa XX.XX.XXXX. Otec vtedy zámerne otočil kameru do steny a matka deti síce počula, ale nemohla ich vidieť. Deti mala možnosť po prvýkrát od ich únosu vidieť prostredníctvom video hovoru až dňa XX.XX.XXXX. Maloleté deti mohla matka osobne stretnúť až dňa XX.XX.XXXX v O., I. N. a to výlučne iba za účasti sociálnych pracovníkov. Rozprávať sa s deťmi mohla iba v anglickom jazyku, čo bola požiadavka pre možnosť kontroly zo strany sociálnych pracovníkov. Obe maloleté deti boli otcom neoprávnene zadržované v cudzine po dobu 9 mesiacov a 5 dní, kedy v N. na návrh matky prebiehalo konanie o nariadení návratu maloletých detí do krajiny ich obvyklého pobytu. Takmer po celú dobu pobytu v N. boli obidve deti z rozhodnutia G. súdu v starostlivosti alebo v kontakte s každým z rodičov výhradne za osobnej, nepretržitej prítomnosti a dohľadu súdom odsúhlasenej konkrétnej tretej osoby. Deti aj rodičia museli odovzdať G. súdu cestovné doklady a rodičia mali súdom uložené striktné pravidlá pre komunikáciu s deťmi, o dodržiavaní ktorých bol súd pravidelne informovaný. Maloleté deti boli napokon z rozhodnutia G. súdu zo dňa XX.XX.XXXX navrátené na územie Slovenskej republiky, s ich príchodom na Slovensko dňa XX.XX.XXXX. (pozn. rozhodnutie X. súdu N. pre severnú oblasť štátu F./K. X. G. X./ prípad č. XX O. zo dňa XX.XX.XXXX je súčasťou spisu sp. zn. 20P/18/2017). V nadväznosti na rozhodnutie o nariadení návratu maloletých detí na územie Slovenskej republiky, ako krajiny ich obvyklého pobytu, matke G. súd priznal samostatným rozhodnutím náhradu (časti) trov konania vo výške 265.096,87 USD, ktoré však otec odmietol zaplatiť, v dôsledku čoho vyhlásil na seba bankrot. Keďže otec vedel, že je na neho vyhlásený medzinárodný zatýkací rozkaz, až do februára XXXX sa skrýval a zdržiaval na neznámych miestach v inom štáte N. (O.). Dňa XX.XX.XXXX bol na základe medzinárodného zatýkacieho rozkazu otec zatknutý a vzatý do väzby, ktorá mu bola v marci XXXX v dôsledku uhradenia kaucie vo výške 2.226.683 EUR (slovom: dva milióny dvestodvadsaťšesťtisíc šesťstoosemdesiattri eur) nahradená domácim väzením. Otec v N. dal súhlas na jeho vydanie na stíhanie na území SR, ktorému bolo G. orgánmi vyhovievané a v mesiaci máj XXXX bol otec vydaný na územie SR. Uznesením Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B5-1Tp/99/2019 zo dňa 15.05.2024, v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Tp/1003/2004 zo dňa 23.05.2024, bola otcovi nahradená väzba peňažnou zárukou a dohľadom probačného a mediačného úradníka a súčasne, o. i., uložením povinnosti zákazu osobného styku s maloletými deťmi, vrátane zákazu úmyselného vyhľadávania ich blízkosti na akýchkoľvek miestach, kde sa maloletí zdržiavajú (ďalej len „rozhodnutie o nahradení väzby a uložení opatrení“). Počas pobytu otca v N. od návratu maloletých detí na územie SR bolo na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P/18/2017-2610 zo dňa 25.01.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/127/2022-2686 zo dňa 14.06.2022, rozhodnuté o styku otca s maloletými deťmi prostredníctvom videohovorov cez aplikáciu Skype v rozsahu každý utorok a štvrtok po dobu 30 minút a v nedeľu po dobu 60 minút. Otec v zmysle citovaného rozhodnutia kontakt s maloletými deťmi pravidelne realizoval, kedy im čítal ním vymyslené „rozprávkové príbehy“ o Q. chlapcoch, ktorí hľadajú svojho strateného otca, so šťastným koncom, kedy po ich stretnutí spolu šťastne nažívajú. Obaja synovia boli prístupom otca psychicky preťažovaní a keďže otec odmietal udeliť súhlas s pokračovaním terapie u K. B. po ich návrate na územie SR, matka bola nútená požiadať o nahradenie súhlasu otca pri nezhode rodičov, v dôsledku čoho od roku XXXX, na základe právoplatného rozsudku súdu, bol súhlas otca nahradený a maloleté deti sú naďalej v psychoterapeutickej starostlivosti K. B.. Bezprostredne po vydaní otca na územie SR

otec podal návrh na rozšírenie jeho styku s maloletými deťmi prostredníctvom videohovorov, ktorým žiadal z dvoch hodín v jednom kalendárnom týždni jeho kontakt rozšíriť v trvaní 7 hodín týždenne. Otec argumentoval okrem iného aj tým, že si to želajú samotné deti a taktiež, že rodina otca má záujem budovať a posilňovať väzby s maloletými deťmi, na čo tvrdili, že majú záujem využiť práve rozšírený rozsah videohovorov otca s deťmi. Konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené a pred Mestským súdom Bratislava II je vedené pod sp. zn. 11P/94/2024. V tejto súvislosti je potrebné podotknúť, že otcova matka K. A., podala v priebehu uvedeného konania samostatný návrh na začatie konania o úpravu styku starého rodiča s maloletými deťmi ako aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala určenie jej videokontaktu s maloletými deťmi takmer v rozsahu, ktorého sa domáhal otec návrhom vo veci samej. Súd návrh starej matky maloletých detí na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a konanie vo veci samej z dôvodu späťvzatia návrhu zastavil. (konanie vedené pred Mestským súdom Bratislava II pod sp. zn. 11P/62/2024 a konanie vedené pod sp. zn. 11P/95/2025). V predmetnom konaní vedenom pod sp. zn. 11P/94/2024 súd vykonal dokazovanie okrem iného aj výsluchom terapeutky detí psychologičky K. R. B., zisťovaním názoru detí prostredníctvom kolízneho opatrovníka, ako aj samotným súdom. V priebehu konania pred súdom prvej inštancie vedenom pod sp. zn. 11P/94/2024 nepretržite platili otcovi uložené opatrenia v trestnom konaní, a preto otec musel rešpektovať zákaz priblíženia sa k maloletým deťom ako aj zákaz zdržiavať sa na miestach, na ktorých sa maloleté deti pravidelne zdržiavajú, a ktoré označil trestný súd. Nie je nemožné v tejto súvislosti nespomenúť i fakt, že počas platnosti otcovi uložených opatrení bol nariadený poručenským súdom výsluch obidvoch maloletých detí. Jeden deň pred súdom nariadeným výsluchom maloletých sa uskutočnilo pojednávanie vo veci samej, ktorého sa otec osobne zúčastnil. Otec súdu oznámil, že keďže sa jemu uložené opatrenia nevzťahujú na úkony realizované súdom, má záujem sa výsluchu maloletých detí zúčastniť a v čase jeho realizácie byť prítomný v budove súdu. Otec od svojho skalopevného rozhodnutia prezentovaného na pojednávaní napokon upustil iba na poslednú chvíľu, a aj to iba zjavne v dôsledku výchovného pôsobenia zákonnej sudkyne v predmetnom poručenskom konaní, ktorá otca upozornila, že by jeho prítomnosťou mohli byť maloleté deti traumatizované a v dôsledku ich emocionálnej rozladenosti nebolo možné vylúčiť zmarenie účelu samotného úkonu nariadeného súdom. Napriek všetkému uvedenému otec neustále, pri každom video kontakte realizovaného s deťmi, obidvoch synov uisťoval, že už čoskoro príde čas, kedy budú spolu, ako ich matka a slovenské súdy nechcú, aby bol prítomný v ich živote, znevažoval Slovenskú republiku ako právny štát a vyvíjal nátlak na deti so slovami „ako majú použiť svoj hlas“ a prejavil ním želanú vôľu hovoriť s ním kedykoľvek, podľa ich vlastného želania, cez mobilné telefóny, ktoré im poskytne práve on. Mestský súd Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 11P/94/2024 o návrhu otca na rozšírenie jeho kontaktu s deťmi vyniesol dňa 23.09.2025 rozsudok, ktorým zmenil pôvodný rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P/18/2017 – 2610 zo dňa 25.01.2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/127/2022 – 2686 zo dňa 14.06.2022, a rozhodol tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým: A. B. A., každý kalendárny týždeň v utorok od 19.15 hod. do 19.30 hod. a v piatok od 19.15. hod. do 19.30 hod. a v nedeľu od 18,30 hod. do 19.15 hod., a to formou kontaktovania sa cez internetovú komunikáciu Microsoft Teams (výrok I.). Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým: C. D. A., každý kalendárny týždeň v utorok od 19.30 hod. do 19.45 hod. a v piatok od 19.30. hod. do 19.45 hod. a v nedeľu od 19.00 hod. do 19.45 hod., a to formou kontaktovania sa cez internetovú komunikáciu Microsoft Teams (výrok II.). Matka je povinná deti a súčasne technicko – komunikačné zariadenie s nainštalovaným Microsoft Teams určeným na kontakt detí s otcom riadne pripraviť za účelom komunikácie s otcom, zabezpečiť prítomnosť detí pri zariadení, umožniť deťom komunikovať s otcom bez svojej prítomnosti (výrok III.). Vo zvyšku sa návrh otca na zmenu úpravy jeho styku s deťmi zamietla (výrok IV.). Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P/18/2017 – 2610 zo dňa 25.01.2022 (výrok V.). Návrh matky na prerušenie konania sa zamietla (výrok VI.). Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VII.). Po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie, počas realizácie videohovoru s deťmi, otec deti informoval o tom, že on odvolanie proti rozsudku nehodlá podať a za krátky čas nastane doba, kedy už budú s deťmi stále spolu. Z dôvodu, že citovaným rozsudkom súd nerešpektoval participačné práva detí tým, že nerešpektoval ich nesúhlas s rozšírením ich kontaktu s otcom, vo svojom rozhodnutí neprihliadol na odporúčanie kolízneho opatrovníka, ani okresného prokurátora a styk otca s maloletými deťmi rozšíril za účelom možnosti ich komunikácie s rodinou otca, ktorí však nie sú účastníkmi konania, avšak bez uloženia povinnosti otcovi jeho rodinných príslušníkov do videohovorov s deťmi pripojiť, matka dňa 28.11.2025 podala proti výrokom I., II. a V citovaného rozsudku odvolanie. Z odôvodnenia citovaného rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie mal v konaní za zistené a jednoznačne preukázané, keď súd konštatuje: Otec využíva videohovory so synmi nielen na prejavovanie záujmu o nich a budovanie vzájomného vzťahu, či debatovanie o témach, ktoré sú pre deti zaujímavé, ale žiaľ aj na negatívne vyjadrovanie sa o ich

matke, ktorá je pre ne primárnou vzťahovou osobou, a tiež na negatívne vyjadrovanie sa o starých rodičoch detí zo strany matky (babky a dedka), či o psychologičke K. B., ba dokonca o E. (v súvislosti so slávením L. K. A. v rozhovore zo dňa 12.9.2024 a dňa 20.10.2024). Otec teda časový rozsah na kontakt s deťmi nevyužíva len na to, aby sa zaujímal o ich záľuby, spolužiakov, kamarátov, výsledky v škole a rozprával sa s nimi o tom, čo prežívajú, ale tento čas využíva aj na to, aby na deti vyvíjal tlak a podsúval im čo majú robiť („použiť svoj hlas“) v súlade s jeho predstavami. Uvedené bez pochybností vyplýva z vykonaného dokazovania, a to z prepisov hovorov otca s deťmi zo dňa 21.07.2024, 23.07.2024, 29.08.2024, 12.09.2024 a 20.10.2024, ale napríklad aj zo správy otca adresovanej A. dňa 14.10.2024 k jeho narodeninám. Navyše uvedené vyplýva aj z výsluchu psychologičky K. B., ktorá uviedla, že deti sú v rozhovoroch s otcom emočne preťažované neprimeranými témami, ktoré neprislúchajú ich emočnému vývinu, a sťažujú sa na tzv. „boringovanie“-tak volajú pocit tlaku zo strany otca. (bod 74 citovaného rozsudku); Inými slovami, otec kontinuálne a dlhodobo emočne preťažuje deti tým, že ich nie je schopný vynechať zo svojho konfliktu s matkou, vnucuje im svoj pohľad na to, čo sa v ich živote stalo alebo deje. To však prináša deťom napätie, či obavy plynúce z tém ním prinášaných do spoločných rozhovorov. Otec pokračuje v tomto aj naďalej a od takéhoto konania zjavne nemieni ustúpiť, čomu nasvedčuje bagatelizácia svojho konania aj v súčasnosti, v rámci svojich písomných vyjadrení (napr. vyjadrenie doručené dňa 09.07.2025) ako aj celkovo chýbajúci nadhľad, sebareflexia napríklad v podobe uznania toho, že za súčasný stav, keď sa nemôže z dôvodu obmedzení uložených mu v trestnom konaní osobne stykať s deťmi, je zodpovedný len on sám. (bod 75 citovaného rozsudku); Z výpovede A. dňa 11.04.2025 bez pochybností vyplynulo, že s otcom vyslovene odmieta tráviť viac času. Na otázku, čo výslovne chce, aby bolo uvedené v zápisnici z výsluchu, A. odpovedal: „No že nechcem viac času, stačí mi tento čas a keď (otec) boringuje, tak aj menej času. To je to zhrnutie všetkého by som povedal.“ Podľa vyjadrenia samotného otca o odchodoch A. počas hovorov sním v poslednom období (vo vyjadrení doručenom dňa 27.08.2025, čo potvrdila aj matka vo vyjadrení zo dňa 17.09.2025 a na pojednávaní dňa 23.09.2025) sa pritom javí, že tento postoj staršieho syna k otcovi od jeho výsluchu na súde dňa 11.04.2025 ešte zosilnel. Súd navyiac podotýka, že vek maloletého dieťaťa a s ním spojené plnenie študijných povinností, realizovanie aktívnej záujmovej činnosti a v neposlednom rade aj vlastných osobných záujmov sa považuje za dôležitý faktor pri rozhodovaní o súdnej úprave styku. Treba si pritom uvedomiť, že A. je t.č. vo veku XX rokov, z pohľadu M. je už dospelý. Ako vyplýva z obsahu súdneho spisu, jeho vzťah s otcom je narušený nielen v dôsledku konfliktu rodičov, ale aj únosom do N. v roku XXXX a tiež jeho negatívnymi skúsenosťami z hovorov, kde otec „boringoval“. V prípade dieťaťa vo veku A. je tiež potrebné akceptovať aj jeho osobné preferencie na vyplnenie voľného času. Najmä je však zrejmé, že akýkoľvek vonkajší tlak na jeho širšie stretávanie sa s otcom by mohol byť kontraproduktívny a viesť k zhoršeniu situácie. Súd podotýka, že samotný otec v návrhu uviedol, že vzhľadom na vekovú a rozumovú vyspelosť sú deti schopné samé uviesť, kedy a ako dlho chcú s ním telefonovať. Za daných okolností je skôr potrebné rešpektovať vyjadrený názor maloletého. Nie je totiž vonkoncom možné predpokladať, že autoritatívne rozhodnutie súdu o povinnosti maloletého stretávať sa s otcom v širšom rozsahu než doteraz môže byť tou skutočnosťou, ktorá sa pozitívne podpíše na jeho dôvere a lepšom vzťahu k otcovi. To, čo A. od otca očakáva, je sebareflexia („ak by si priznal, že klamal, bol by ochotný mu odpustiť, ale dovtedy nebude voči nemu lojálny“). Tu súd podotýka, že zaznamenal absenciu sebareflexie u otca, a to minimálne ohľadom únosu detí do N. v roku XXXX, z čoho si obe deti nesú traumu doposiaľ (tu súd odkazuje o.i. na výsluch psychologičky K. B. ako i na obsah posudku znalca E. v tom rozsahu, ako ho akceptoval Okresný súd Bratislava V v konaní sp. zn. 20P/18/2017). Počas celého tunajšieho konania otec ani jediný raz a ani na priamu výzvu súdu na pojednávaní dňa 18.02.2025 nebol schopný vysloviť ľútosť nad svojím „sebeckým a bezohľadným správaním s významným dopadom na emocionálny a duševný stav maloletých detí, ktoré mali byť odlúčené od svojej matky nie iba na krátky čas, a bez jasnej perspektívy obnovenia kontaktu s ňou“ (cit. uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Tpo/1003/2024-366 zo dňa 23.05.2024). (bod 77 citovaného rozsudku); Otec nevyužíva čas s deťmi len na pestovanie a posilňovanie svojho vzťahu s nimi, ale aj na to, aby vyvíjal na ne tlak, ba dokonca v očiach detí dehonestoval matku (ako ich primárnou vzťahovú osobu), jej rodinu (starí rodičia zo strany matky, ku ktorých majú deti silný citový vzťah), či psychologičku K. B. (ktorej deti dôverujú ako svojej terapeutke a narúšanie tejto dôvery je v hrubom rozpore s ich záujmom), a to všetko za situácie, že predovšetkým v dôsledku konania otca – neoprávneného premiestnenia (únosu) detí do N. v roku XXXX si tieto dosiaľ nesú v sebe traumu. Pokiaľ sa otec v konaní (napríklad v písomnom vyjadrení zo dňa 03.04.2025, či dňa 09.07.2025) vyjadril k prepisom nahrávok z jeho hovorov s deťmi tak, že ide o obežné výchovné pôsobenie rodiča, ktoré nemusí byť deťom vždy príjemné, resp. že deťom len vysvetľuje, že spôsob, akým ich celá rodina žije (že sú v osobnom kontakte len s matkou a jej rodinou, že nemôže on ich a ani oni jeho a celú jeho rodinu kontaktovať kedykoľvek chcú) nie je normálny, tak tieto vyjadrenia

otca možno vyhodnotiť iba ako jeho nekritický a subjektívny pohľad. (bod 80. citovaného rozsudku); Nie je dôležité, ako tieto rozhovory vníma otec, ale ako kontakt s otcom vnímajú deti, ktoré otcov prístup a niektoré témy, ktoré s nimi preberá, si samé pomenovali ako „boringovanie“, ktoré ich zaťažuje, emocionálne frustruje a snažia sa ho vytesniť. Súd v tomto konaní rozhoduje o rozšírení kontaktu otca s maloletými deťmi, pričom je povinný konať a rozhodnúť v súlade s ich najlepším záujmom. Preto je potrebné, aby pri svojom rozhodnutí dal prednosť zohľadneniu subjektívneho vnímania „boringovania“ samotnými deťmi a ich vnútorné prežívanie daných situácií, pred subjektívnym vnímaním otca, ktorý je žiaľ vo vzťahu k sebe nekritický a na škodu veci presvedčený o správnosti svojho prístupu bez snahy o jeho korekciu. (bod 80. citovaného rozsudku); Sú to samotné deti, ktoré nechcú, aby mal otec ich telefónne číslo. (bod 85. citovaného rozsudku); Z výpovede psychologičky pritom bez akýchkoľvek pochybností vyplýva záver, že tak ako je teraz styk realizovaný, t.j. dištančne a vo veľmi predvídateľnej časovej frekvencii, má pre deti stabilizačný efekt, ale predovšetkým, že pre obidve deti je mimoriadne dôležité -pre elimináciu ich potencionalnej traumatizácie - prežívanie kontroly, predvídateľnosti a pocitu bezpečia. V uvedenej súvislosti súd poukazuje tiež na vyjadrenie psychologičky v tom smere, že k udržiavaniu traumatizácie detí alebo jej spusteniu vedie neistota vo vzťahu s otcom, t.j. či by mohol znova reagovať nepredvídateľne, znova si ich zobrať a vytrhnúť ich z ich zázemia - čo je podprahový strach, ktorý stále prežívajú, a čo - ako vyplynulo z dokazovania v tomto konaní - otec nie je schopný a ochotný pripustiť ako dôsledok svojho konania a vníma to výlučne ako dôsledok manipulácie matky. Manipulácia detí matkou – nielen v tomto smere však nebola preukázaná. (bod 85. citovaného rozsudku); Pokiaľ ale ide o obavy detí a matky z opakovania únosu, tieto sú aj z pohľadu tunajšieho súdu celkom pochopiteľné a vyplývajú nielen z ich subjektívneho prežívania, ale aj z objektívnych skutkových okolností, (bod 85. citovaného rozsudku); Súd dospel k jednoznačnému záveru, že je plne v záujme detí zachovať pri realizácii styku práve dosiaľ nastavený formát a stupeň dištančnosti ich hovorov s otcom cez aplikáciu Microsoft Teams, ktorá je „nástupcom“ aplikácie Skype, a že je stále potrebné, aby to boli práve deti, a nie otec, kto bude mať tieto hovory „pod kontrolou“. (bod 86. citovaného rozsudku); Matka žiadala znalecké dokazovanie za účelom zistenia psychického stavu otca a psychického stavu maloletých detí a ich vnútorného prežívania. Okrem uvedených dôvodov (predmet konania, kde nejde o osobný styk s otcom, ale len rozšírenie audiohovorov; nespôsobilosť znaleckého dokazovania zvrátiť závery súdu ustálené v tomto konaní a tiež zbytočné predlžovanie konania) súd konštatuje, že psychický stav otca bol posudzovaný znalcom p. E. a z dokazovania vykonaného v tunajšom konaní, najmä z vyjadrení otca na pojednávaniach nevyplývalo, že tento je zásadnejším spôsobom zmenený od posledného rozhodovania súdu. Pokiaľ ide o odborné posúdenie vplyvu otca na maloleté deti, ich psychického stavu a vnútorného prežívania, tak súdu v tomto smere postačoval výsluch psychologičky K. B., na základe ktorého bolo možné vyvodiť skutkové závery postačujúce pre rozhodnutie súdu v tomto konaní. (bod 92. citovaného rozsudku); Deti za obdobie trvania psychoterapeutickej intervencie K. R. B. poznajú, dôverujú jej a táto je vzhľadom na svoju odbornosť spôsobilá deťom pomôcť, resp. takáto jej spôsobilosť nebola v konaní relevantným spôsobom spochybnená. Súd preto výhrady otca voči K. R. B. vyhodnotil ako nedôvodné a nestotožnil sa ani s hodnotením výsluchu svedkyne otcom v podaní zo dňa 03.04.2025. Súd podotýka, že svedkyňa podľa svojho vyjadrenia nečerpala informácie o rozhovoroch otca s deťmi od matky tak, ako to tvrdil on, ale od samotných detí. Preto súd jej vyjadrenia v tomto smere považoval za relevantné a dôveryhodné.; Záverom súd považuje za potrebné zdôrazniť, že deti, a to najmä A., sa blížia do veku, kedy si bude schopný regulovať svoj kontakt s otcom úplne sám, a pokiaľ nebude sám chcieť, nebude sa otcom stretávať vôbec. Preto by sa otec mal zamerať skôr na to, ako si vzťah s deťmi udržať tak, aby sním túžili tráviť čas sami od seba a nie preto, že ich styk sním je upravený súdnym rozhodnutím. To samozrejme zahŕňa aj nutnosť uzdravenia traumy, spôsobenej deťom ich neoprávneným premiestnením do N., čo však predpokladá – doteraz žiaľ absentujúcu - sebareflexiu otca ohľadom protiprávneho konania s dlhodobými následkami na psychiku detí a v neposlednom rade aj ospravedlnenie sa deťom a matke (bod 94. citovaného rozsudku).

3. Pred dorúčením písomného vyhotovenia rozsudku Mestského súdu Bratislava II č. k. 11P/94/2024–1523 zo dňa 23.09.2025, sa uskutočnilo pred Mestským súdom Bratislava I dňa 12.11.2025 hlavné pojednávanie v trestnej veci otca týkajúcej sa únosu maloletých detí. Na predmetnom hlavnom pojednávaní otec prostredníctvom svojho obhajcu požiadaval o zrušenie opatrení nahrádzajúcich väzbu s odôvodnením, že jeho matka má zhoršený zdravotný stav a preto otec mieni vycestovať do N., aby sa o ňu postaral. Otcov návrh bol priamo na pojednávaní konajúcim súdom zamietnutý, proti rozhodnutiu ktorému otec podal sťažnosť. Dňa 04.12.2025 vo štvrtok bolo matke ako poškodenej v konaní prostredníctvom splnomocneného zástupcu oznámené, že Krajský súd v Bratislave o sťažnosti otca rozhodol tak, že otcovi boli zrušené všetky opatrenia nahrádzajúce väzbu, v dôsledku čoho mu

okrem iného bol sňatý monitorovací náramok a bol mu zrušený aj zákaz priblíženia k maloletým deťom a pohyb na miestach označených v rozhodnutí súdu o uložení opatrení. Aktuálne je tak otec oprávnený slobodne a voľne sa pohybovať bez akýchkoľvek obmedzení. V deň rozhodnutia súdu, dňa 04.12.2025 realizoval otec svoj pravidelný videokontakt s maloletými deťmi. V jeho priebehu otec víťazoslávne a oslavným spôsobom deťom oznámil výsledok rozhodnutia trestného súdu (mával im rozhodnutím pred kamerou), informoval ich, že už sa im nemusí vyhýbať, môžu sa spolu slobodne stretnúť a „dáva tomu dva týždne“ kedy budú spolu. Obidve deti po videohovore s otcom vyšli z izby vystrašené a nepretržite opakovali, že sa s otcom nechcú stretnúť, pretože už mu neveria a boja sa, že ich opäť unesenie. Maloletý A. odvtedy kľudne nespáva, v noci sa budí, je vyčerpaný, unavený, neustále je v strehu, nedokáže sa sústrediť na učenie. U maloletého C. sa stres prejavil tým, že na druhý deň ráno dňa 05.12.2025 odmietol ísť do školy s vysvetlením, že sa bojí, že otec príde do školy. C. je doslova vystrašený z „prísľubu“ otca, že mu otec bude robiť asistenta trénera na futbale, čo C. aj otcovi, podľa jeho tvrdenia, verbálne odmietol. Na deň 08.12.2025 mal maloletý A. naplánovanú pravidelnú návštevu K. B.. Maloletý C. si po videohovore s otcom vyžiadala návštevu K. B. spolu s A.. K. B. u maloletého A.: objektívne zistila a konštatuje, že klient pôsobí unaveným dojmom a má začervenané oči. V priebehu sedenia je evidentná zvýšená tenzia a subdepresívne ladenie, jeho pozornosť je vybudená, prejavuje zvýšené monitorovanie okolia a ostražitosť, čo korešponduje so subjektívne prežívanou stratou bezpečia; celkový obraz zodpovedá aktuálnej dekompenzácii v zmysle stresovej reakcie s prvkami postraumatického prežívania; v klinickej úvahe psychologička konštatuje, že u maloletého A. je prítomná anticipačná úzkosť a hyperarousal so sekundárnym dopadom na spánok a reguláciu emócií; stav je v súlade s akútnou exacerbáciou postraumatických príznakov v dôsledku externého stresora; ustálila záver, že jeho aktuálny klinický obraz Harlowa svedčí pre výrazný distress a akútnu dekompenzáciu osobnosti dieťaťa v kontexte prežívaného možného ohrozenia retraumatizáciou. U maloletého A. psychologička okrem iného odporučila: pokračovať v pravidelnom psychoterapeutickom vedení so zameraním na stabilizáciu, posilnenie pocitu bezpečia, prácu s úzkosťou a traumainformované intervenčné postupy; monitorovať spánok a úzkostnú symptomatiku; v prípade ďalšieho zhoršovania zvážiť konzultáciu s detským psychiatrom; zachovať predvídateľnosť a kontrolu zo strany klienta v otázkach kontaktu s otcom; rešpektovať jeho aktuálne hranice a subjektívne prežívanie bezpečia klienta; vzhľadom na aktuálnu mieru distressu a destabilizáciu klienta v tejto fáze neodporúča osobný kontakt s otcom. K. B. u maloletého C.: konštatuje jeho opakované vyjadrenie nesúhlasu s tým, aby otec vstupoval do jeho mimoškolskej futbalovej aktivity; z objektívneho pozorovania a psychického stavu psychologička konštatovala, že C. správanie nasvedčuje prítomnosti výraznej stresovej reakcie s dysreguláciou autonómneho nervového systému; striedanie útlmovej a hyperaktívnej polohy zodpovedá oscilácii medzi hypoarousal (stiahnutie, zamrznutie, potreba izolácie) a hyperarousal (psychomotorický nepokoj, agitovanosť, zvýšená reaktivita); odmietnutie školy poukazuje na akútnu redukciu zvládacích kapacít a zvýšené prežívanie ohrozenia mimo domáceho prostredia; v klinickej úvahe psychologička konštatuje, že aktuálny stav klienta je možné interpretovať ako akútnu dekompenzáciu v dôsledku stratu subjektívneho pocitu bezpečia po zmene právnych opatrení a kontinuálneho tlaku zo strany otca počas online kontaktov; otcove opakované vyjadrenia o vstupe do futbalovej aktivity predstavujú pre klienta intrúziu do stabilizačného priestoru, ktorá narúša jeho copingové stratégie a bezpečnostný rámec; ustálila záver, že klinický záver C. svedčí pre výrazný distress, akútnu stresovú reakciu a dysreguláciu s prvkami postraumatického prežívania, ktorá je spúšťačom minulých traumatických skúseností. U maloletého C. psychologička okrem iného odporučila: pokračovať v pravidelnom psychoterapeutickom vedení so zameraním na stabilizáciu, nácvik sebaregulácie, prácu s bezpečím a traumainformované intervencie; validovať a posilňovať klientove hranice v súvislosti s futbalovou aktivitou; podporiť jeho právo na zachovanie bezpečnej zóny, bez účasti otca, pokiaľ to takto potrebuje; znížiť expozíciu retraumatizujúcim témam počas online kontaktov - odporúča sa, aby dospelý sprievod (matka/odborník) monitoroval obsah hovorov a v prípade potreby limitoval opakované nátlakové témy; postupný návrat do školy podľa tolerancie klienta, so zvýšenou podporou a bezpečnostnými dohodami (spolupráca so školou, jasný plán čo robiť pri úzkosti); sledovať intenzitu dysregulačných prejavov (hyperaktívne vs. útlmové stavy). Pri pretrvávajúcom alebo zhoršovaní zvážiť konzultáciu s detským psychiatrom; vzhľadom na aktuálnu mieru distressu a destabilizáciu klienta v tejto fáze neodporúča osobný kontakt s otcom. V konaní vedenom pred Mestským súdom Bratislava II pod sp. zn. 11P/94/2024 matka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na pojednávaní dňa 23.09.2025 z dôvodu, že otec odmieta prijať zodpovednosť za svoje zavinené konanie súvisiace s rodičovským únosom maloletých detí do N. a s tým súvisiacou traumatizáciou maloletých detí, ako aj z dôvodu, že s veľkou dávkou nedostatku sebareflexie otec odmieta prijať fakt, že svojím výchovným pôsobením na obidvoch synov vytvára na maloleté deti neprimeraný psychický nátlak komunikovaním tém, ktoré maloleté deti zaťažujú,

a samotné deti ich odmietajú, podala návrh na uloženie výchovného opatrenia otcovi za účelom zlepšenia otcových výchovných a komunikačných rodičovských zručností s maloletými deťmi, aby správnym spôsobom dokázal sebareflektovať svoje konanie a seba samého, naučil sa empaticky, citlivo, trpezlivo a láskavo pristupovať k deťom tak, aby im jeho výchovné pôsobenie neublížovalo. Na tomto mieste matka opäť zdôrazňuje, že cieľom podania tohto návrhu bolo dosiahnuť stav, aby pozitívnou zmenou v správaní a výchovných prístupov otca k maloletým deťom, bolo rešpektované nielen vnútorné emocionálne prežívanie obidvoch maloletých detí, ale bola im zabezpečená a poskytnutá čo najvyššie možná miera ochrany ich zdravého psychického i fyzického vývinu a eliminovanie potenciónálne traumatizujúcich situácií prostredníctvom realizácie kontroly, predvídateľnosti a pocitu bezpečia. Konajúci súd samostatným uznesením, ktoré vyhlásil v priebehu pojednávania vylúčil matkin návrh na uloženie výchovného opatrenie otcovi na samostatné konanie, ktoré je pred Mestským súdom Bratislava II vedené pod sp. zn. 11P/129/2025. Otec však uvedený návrh neprijal, polemizoval o jeho účele a spôsobe realizácie. Skutočnosť, že napriek otcovej vedomosti o uvedenom, nespĺnomocnil jeho právnu zástupkyňu, ktorá ho doposiaľ zastupovala vo všetkých poručenských konaniach, na svoje zastupovanie aj v tomto konaní, čím nepochybne sťažil ďalší postup súdu, svedčí o tom, že otec nie je v skutočnosti ochotný pracovať na zlepšení jeho rodičovských zručností. Je mimoriadne obtiažne autenticky vykresliť matkou prežívaný strach z toho, že otec svoje konanie zopakuje a pri jeho aktuálnom nekritickom sebaobrazu a v presvedčení jeho správneho a spravodlivého prístupu, opäť vezme „spravodlivosť do vlastných rúk“ a opakovane neoprávnenne premiestni maloleté deti do cudziny. V predchádzajúcom prípade sa otec na toto svoje konanie systematicky, cieľavedome a dlhodobo pripravoval nielen sám, ale pripravoval naň vtedy aj maloleté deti, ktoré jeho premyslenú formu hry nedokázali správne dešifrovať. Otec je aktuálne obklopený komunitou, ktorá má vytvorené väzby a kontakty v zahraničí, najmä v štátoch U. G., ktoré nie všetky sú signatármi Haagskeho dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí. Jednou z osôb aktuálne otcovi blízkych, s takýmito kontaktmi, je aj jeho kamarát, ktorý dlhodobo za otca platí výživné na maloleté deti k rukám matky. Pred rodičovským únosom v roku XXXX otec v konaní pred súdom vyhlasoval, že na území SR podniká, mieni sa tu usadiť, má tu zabezpečené bývanie a podobne. Aj keď matka upozorňovala, že takéto otcove vyhlásenia nemožno vnímať za vierohodné, nikto jej neveril, že pri existujúcom súdnom rozhodnutí o zákaze vycestovania maloletých detí do zahraničia s otcom, by otec mohol alebo ba dokonca chcel takéto právoplatné a vykonateľné rozhodnutie porušiť aj s vedomím, že sa dopustí spáchania trestného činu. Neverili jej konajúce súdy, matkine pochybnosti bagatelizovala i v tom čase osoba zastupujúca kolízneho opatrovníka maloletých detí. Napriek tomu sa tak stalo a otec deti do cudziny uniesol. Z otcových prejavov (prísľuby deťom, že čoskoro sa situácia zmení, dehonestovanie slovenských súdov, nerešpektovanie autorít, skresľovanie reality, prekrúcanie faktov, nerešpektovanie potrieb detí vrátane potrieb nimi vyslovených atď.) má matka pocit, že sa vrátili v čase, a vznikla dôvodná obava zo zopakovania otcovho konania spočívajúceho v neoprávnenom premiestnení maloletých detí do cudziny a to aj s prihladnutím na zrušenie primeraných opatrení v trestnom konaní, ktoré doposiaľ otcovi v tomto smere spôsobovali prekážky. Za danej situácie sa samotné deti subjektívne cítia byť ohrozené, avšak matka vyjadruje názor, že takáto hrozba je prítomná aj objektívne. Preto si dovoľuje položiť otázku „Zoberie si aj tentokrát súd na zodpovednosť neposkytnutím primeraných záruk na zabezpečenie ochrany a bezpečia detí, aby dve maloleté deti boli opakovaným, bezohľadným, svojvoľným, egoistickým, sebeckým a nezodpovedným správaním toho istého rodiča, retraumatizované ich vytrhnutím z prostredia, ktoré im doposiaľ dlhodobo poskytuje pocit stability, bezpečia a istoty?“ S prihladnutím na prebiehajúce súdne konanie o uloženie výchovného opatrenia ako aj na existenciu vzniku naliehavosti, dôvodnosti a trvania potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania, je matka nútená domáhať sa okamžitej ochrany zabezpečenia práv a právom chránených záujmov maloletých detí zásahom súdu prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia. Matka poukázala na: a) aktuálnu akútnu destabilizáciu psychického stavu maloletých detí, ktorá bola zistená a konštatovaná odborným vyšetrením klinického psychológa, ktorý neodporúča osobný kontakt detí s otcom a vyslovil potrebu realizácie ním definovaných ďalších odporúčaní za účelom eliminovania súčasného akútneho stresu maloletých detí; b) dôvodnú a reálnu obavu z opakovaného protiprávneho konania otca dopustením sa rodičovského únosu; c) zistenia a závery konajúceho súdu konštatované v odôvodnení rozsudku Mestského súdu Bratislava II č. k. 11P/94/2024-1523 zo dňa 23.09.2025 o neprimeranej psychickej záťaži maloletých detí vyvolanej konaním otca a tým ohrozenia duševnej integrity maloletých detí.

4. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia matka priložila rodné listy maloletých detí, ňou uvádzané súdne rozhodnutia, e-mail od M. R., resp. otca zo dňa XX.XX.XXXX, e-mail otca zo dňa

XX.XX.XXXX adresovaný H., e-mail otca zo dňa XX.XX.XXXX adresovaný K. B., zápisnicu z konania Mestského súdu Bratislava I vedeného po sp. zn. 58T/2/2025 zo dňa 12.11.2025 (čl. 149 súdneho spisu), správu K. Y. V. zo dňa XX.XX.XXXX (č.l. 105 súdneho spisu) správu K. D. X. zo dňa XX.XX.XXXX (č.l. 106 súdneho spisu), správy K. R. B. z XX.XX.XXXX (č.l. 107 a 108 súdneho spisu) a zo dňa X.XX.XXXX (č.l. 22 a 23 súdneho spisu), fotografiu z prvého videohovoru matky s deťmi po ich únose otcom do N. (č.l. 19 súdneho spisu), fotografiu matky s deťmi z prvého osobného stretnutia v N. po únose detí otcom do N. (č.l. 21 súdneho spisu), e-mail zo dňa XX.XX.XXXX adresovaný splnomocnenému zástupcovi matky (č.l. 20 súdneho spisu).

5. V e-mailovej správe od právnej zástupkyne otca zo dňa XX.XX.XXXX, adresovanej právnej zástupkyňi matky, otec uvádza, že „S chlapcami sme sa rozhodli ísť do Tatier, čo je A. jediné narodeninové želanie (je to niečo, o čo ma A. aj C. žiadali posledných pár mesiacov). Tento malý výlet po Slovensku absolvujeme aj na základe rozhodnutia slovenského súdu, ktoré „umožňuje“ našim chlapcom raz za dva týždne 72 hodín na to, aby ich otec vychovával/staral sa o nich/ ich miloval; takže toto rozhodnutie uplatňujem s tvojím súhlasom ako súčasť tvojich dlžných „náhradných“ hodín/dní. Bez ohľadu na to sa musíme naučiť koexistovať ako rodina a rešpektovať práva/túžby našich detí, napriek tomu, že vzťah medzi nami sa javí ako nezachrániteľný. Nechcem ti hovoriť, do ktorého hotela ideme, pretože nechcem, aby si nás obťažovala, ale ak by si chcela, môžeš sa s nami v nedeľu ráno stretnúť v Tatrách na spoločný „rodinný deň“, poznáš to jazero, ku ktorému sme chodievali. Ak sa s nami v nedeľu nechceš stretnúť, vrátim sa s našimi chlapcami v nedeľu ráno a samozrejme ti pošlem aktuálne informácie. Ak plánuješ vymyslieť ďalšie falošné obvinenia proti mne na polícii alebo zverejniť mňa a našich nevinných chlapcov v slovenských L. J. - naši chlapci tisícnásobne zareagujú pravdou a láskou - vedz, že chcú len stráviť pár dní so svojím milujúcim otcom, čo sa im už veľmi dlho nepodarilo! Prosím ťa, aby si rešpektovala hlbokú túžbu našich chlapcov mať otca vo svojom živote, je to nielen zdravé pre našich chlapcov, ale aj preto, že si ťa ako matku vážim viac, ako si myslíš...“

6. V e-mailovej správe od otca zo dňa XX.XX.XXXX, adresovanej psychologičke K. B., otec uvádza: „Píšem ti, aby som ťa informoval, že C. sa dnes ráno nebude môcť zúčastniť svojho sedenia, pretože moji chlapci a ja sme tento víkend v Tatrách, čo je súčasťou A. špeciálneho narodeninového darčeka/želanía stráviť so mnou a jeho bratom dlho očakávaný „kvalitný čas“. Cením si užitočné rady, ktoré si mi dala na základe nášho stredajšieho rodičovského stretnutia. Pokúsím sa to precvičiť s mojimi chlapcami a aj s I., posunúť sa vpred. Veru som už informoval o našich plánoch. Prepáč za krátke oznámenie (náklady na zmeškané sedenie uhradím ja); a teším sa na stretnutie budúci týždeň!...“

7. V e-mailovej správe od otca zo dňa XX.XX.XXXX, adresovanej H., otec uvádza: „...pokojne mi môžeš poslať fotky mojich chlapcov. Samozrejme, budem rešpektovať súkromie ostatných detí a rodičov a nebudem zverejňovať žiadne fotografie. Píšem ti tiež, aby som ťa informoval, že s oboma mojimi chlapcami trávime dlho oneskorený „narodeninový víkend“ A. v Tatrách, takže C. a A. sa dnes nezúčastnia H.. I. už bola informovaná. Napriek môjmu konečnému súhlasu (súhlasu s účasťou A. na tvojom programe) by som bol rád informovaný o pokroku mojich chlapcov, je možné dohodnúť si stretnutie rodičov s učiteľmi budúci týždeň?...“

8. Z obsahu správy z psychoterapeutického vedenia psychologičky K. R. B. zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že klient – maloletý C. (XX rokov) je v psychoterapeutickom vedení v súvislosti s dlhodobou zaťažujúcou rodinnou situáciou a predošlými skúsenosťami straty zázemia dôsledkom únosu otcom do N.. V posledných dňoch došlo k zmene právnych opatrení vo vzťahu k otcovi (zrušenie obmedzení), pričom kontakt s deťmi naďalej prebieha formou online hovorov. Táto zmena predstavuje pre klienta významný stresor a narušenie doposiaľ vnímaného a prežívaného bezpečia. V piatok odmietol účasť na vyučovaní, s odôvodnením potreby zostať doma, kde sa cíti bezpečne. Počas víkendu sa u neho striedali dve výrazne odlišné reakčné polohy: 1) Útlmová/introvertná reakcia: klient sa stiahol do seba, sedel pod dekou s hlavou prekrytou, verbálne deklaroval zvýšenú potrebu bezpečia a ochrany, pričom domáce prostredie explicitne označuje ako jediné bezpečné miesto; 2) Hyperarousal/hyperaktívna reakcia: klient prejavoval výraznú psychomotorickú tenziu a nepokoj - neustále sa hýbal, točil sa dookola, pôsobil „vybudene“, s nízkou schopnosťou zastaviť sa a upokojiť. Maloletý zároveň opakovane vyjadruje nesúhlas s tým, aby otec vstupoval do jeho mimoškolskej futbalovej aktivity. V online rozhovoroch otec opakovane tematizuje svoj zámer pôsobiť ako asistent trénera na futbale, čo klient odmieta a verbálne opakovane komunikuje. Futbal je pre klienta dôležitou stabilizačnou a relaxačnou aktivitou po škole, kde sa dokáže regulovať a uvoľniť z nárokov školského prostredia. Hovorí „toto je moja vec a dada to

vie, on nevie hrať futbal...“. Popísané správanie nasvedčuje prítomnosti výraznej stresovej reakcie s dysreguláciou autonómneho nervového systému. Striedanie útlmovej a hyperaktívnej polohy zodpovedá oscilácii medzi hypoarousal (stiahnutie, „zamrznutie“, potreba izolácie) a hyperarousal (psychomotorický nepokoj, agitovanosť, zvýšená reaktivita). Odmietnutie školy poukazuje na akútnu redukciu zvládacích kapacít a zvýšené prežívanie ohrozenia mimo domáceho prostredia. Aktuálny stav klienta je možné interpretovať ako akútnu dekompenzáciu v dôsledku straty subjektívneho pocitu bezpečia po zmene právnych opatrení a kontinuálneho tlaku zo strany otca počas online kontaktov. Otcove opakované vyjadrenia o vstupe do futbalovej aktivity predstavujú pre klienta intrúziu do stabilizačného priestoru, ktorá narúša jeho copingové stratégie a bezpečnostný rámec. Aktivita futbalu funguje ako protektívny faktor; jej potenciálne „obsadenie“ otcom klient prežíva ako ohrozenie autonómie a retraumatizujúcu anticipáciu. Striedanie arousalových polôh naznačuje preťaženie regulačných mechanizmov a zvýšenú traumatickú vulnerabilitu. Psychologička konštatuje, že klinický obraz svedčí pre výrazný distress, akútnu stresovú reakciu a dysreguláciu s prvkami posttraumatického prežívania, ktorá je spúšťačom minulých traumatických skúseností. Odporúča: 1) pokračovať v pravidelnom psychoterapeutickom vedení; 2) validovať a posilňovať klientove hranice; 3) znížiť expozíciu retraumatizujúcim témam počas online kontaktov; 4) postupný návrat do školy podľa tolerancie klienta; 5) sledovať intenzitu dysregulačných prejavov (hyperaktívne vs. útlmové stavy); 6) vzhľadom na aktuálnu mieru distressu a destabilizácie klienta v tejto fáze neodporúča nateraz osobný kontakt s otcom; 7) ak by sa v budúcnosti uvažovalo o osobnom kontakte, odporúča ho realizovať výlučne postupne a za podmienok, ktoré umožnia dieťaťu pociť bezpečia a kontrolu situácie.

9. Z obsahu správy z psychoterapeutického vedenia psychologičky K. R. B. zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že klient – maloletý A. (XX rokov) je dlhodobo v psychoterapeutickom vedení. Dňa XX.XX.XXXX došlo k zmene právnych opatrení vo vzťahu k otcovi – boli zrušené obmedzujúce opatrenia (zariadenie na sledovanie pohybu a zákaz priblíženia k deťom). Naďalej platí kontakt s deťmi výhradne prostredníctvom online hovorov v pôvodne dohodnutom čase. Zmena bola rodine oznámená bez dlhšieho adaptačného obdobia. Klient prichádza na pravidelné stretnutie v dohodnutom čase v sprievode matky a brata. Uvádza výrazné prežívanie neistoty a ohrozenia v súvislosti s uvedenou zmenou opatrení. Situáciu hodnotí ako náhlu a neočakávanú, čo vníma ako „veľkú zmenu“, na ktorú sa necíti pripravený. Verbálne deklaruje strach z opakovania traumatickej skúsenosti: vyjadruje obavu „že nás otec znovu unesie“. Zároveň jasne formuluje nesúhlas s osobným stretnutím s otcom; argumentuje dlhým časovým odstupom (niekoľko rokov bez priameho kontaktu) a nízkou subjektívne prežívanou mierou bezpečia. Klient opakovane uvádzal v priebehu terapií, že jeho dôvera k otcovi je narušená. Prítomná je anticipačná úzkosť viazaná na možný nečakaný výskyt otca v blízkosti klienta (škola, domáce prostredie, verejný priestor). Maloletý vyjadril želanie zachovania predchádzajúceho stavu a režimu kontaktu. Pôsobil unaveným dojmom, má začervenalé oči. Podľa matky aj klienta sú prítomné poruchy spánku niekoľko nocí po sebe - ťažkosti so zaspávaním, nočné prebúdzanie a skoré ranné budenie. V priebehu sedenia je evidentná zvýšená tenzia a subdepresívne ladenie. Pozornosť je vybudená, klient prejavuje hypervigilanciu (zvýšené monitorovanie okolia, ostrážitosť), čo korešponduje so subjektívne prežívanou stratou bezpečia. Celkový obraz zodpovedá aktuálnej dekompenzácii v zmysle stresovej reakcie s prvkami posttraumatického prežívania. Aktuálne symptómy sa javia ako reaktívna stresová odpoveď na náhle zmenené podmienky ochrany a kontaktu s otcom. Zrušenie opatrení klient verbálne pomenováva a interpretuje ako ohrozenie a „stratu bezpečia“, čo aktivuje traumou podmienené schémy a obavy z opakovania minulých udalostí. Prítomná je anticipačná úzkosť a hyperarousal so sekundárnym dopadom na spánok a reguláciu emócií. Stav je v súlade s akútnou exacerbáciou posttraumatických príznakov v dôsledku externého stresora. Psychologička konštatuje, že klinický obraz svedčí pre výrazný distress a akútnu dekompenzáciu osobnosti dieťaťa v kontexte prežívaného možného ohrozenia retraumatizáciou. Odporučila: 1) pokračovať v pravidelnom psychoterapeutickom vedení; 2) monitorovať spánok a úzkostnú symptomatiku; 3) zachovať predvídateľnosť a kontrolu zo strany klienta v otázkach kontaktu s otcom; 4) vzhľadom na aktuálnu mieru distressu a destabilizácie klienta v tejto fáze neodporúča osobný kontakt s otcom; 5) ak by sa v budúcnosti uvažovalo o osobnom kontakte, odporúča ho realizovať výlučne postupne a za prísnych podmienok, ktoré umožnia pociť bezpečia a kontrolu situácie; 6) podporiť matku v zabezpečení bezpečnostného rámca.

10. Dňa 11.12.2025 bola súdu Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny zaslaná mailová správa nasledovného znenia: „Včera na úrad volala matka maloletých detí a nahlásila, že otec maloletých detí kontaktuje školu a že má obavu o deti. Úrad školu kontaktoval. V škole uviedli, že do školy otec napísal email, že sa chce informovať o prospechu detí a chce osobnú návštevu školy. Deti na pôde školy

otec zatiaľ nekontaktoval. So školou sme sa dohodli, že budeme spolupracovať, v prípade, že by sa otec dožadoval kontaktu s maloletými deťmi na pôde školy, alebo nejakým iným spôsobom by narúšal vzdelávanie oboch detí.“

11. V doplnujúcom podaní založenom do spisu dňa 18.12.2025 matka uviedla, že z dôvodu zhoršeného zdravotného stavu oboch maloletých detí – sprevádzaného vysokými horúčkami v trvaní niekoľko dní, vlhkým kašľom a v prípade maloletého C. aj stratou hlasu, maloletý A. od 12.12.2025 (piatok) a maloletý C. od 15.12.2025 (pondelok) sa nezúčastňujú výchovnovzdelávacieho procesu v škole, čo vyplýva aj z Edupage. O uvedenom má otec vedomosť aj priamo od detí, prostredníctvom ich videokontaktu. Z dôvodu pretrvávajúceho zhoršeného zdravotného stavu oboch synov matka s deťmi dňa 16.12.2025 navštívila ich detskú lekárku K. Y. V., pričom lekárske správy oboch detí zaslala otcovi prostredníctvom e-mailu. Dnešného dňa (štvrtok 18.12.2025) sa v školskom zariadení Z., ktoré obe maloleté deti navštevujú, uskutočňuje vianočný bazár, na ktorom deti každoročne predávajú vlastnoručne vyrobené výrobky. Informácia o tomto podujatí bola uverejnená aj v Edupage, ku ktorému majú obaja rodičia prístup. Maloletí sa z dôvodu choroby tohto podujatia v škole nezúčastnili. V dopoludňajších hodinách dnešného dňa matku telefonicky kontaktovala riaditeľka školy a informovala ju o tom, že dnes ráno o 08.15 hod. otec prišiel do priestorov školy a mal záujem sa zúčastniť „kávky so zriaďovateľom“ (pozn. ktorú škola pravidelne organizuje ako stretnutie rodičov so zriaďovateľom a vedením školy), ktorá bola naplánovaná od 08.30 hod. do 09.00 hod., kedy mal začať vianočný bazár. Na prítomnosť otca v škole vedenie školy reagovalo tým, že pokiaľ vie, tak otec nemá upravený osobný kontakt s deťmi, môže sa s deťmi kontaktovať iba online prostredníctvom videohovorov, na čo otec zas reagoval tým, že má nové rozhodnutie a predložil zápisnicu z pojednávania s informáciou, že má zrušené všetky obmedzenia. Otec prejavil záujem zúčastniť sa napriek uvedenému aj vianočného bazáru a požiadal vedenie školy, aby mu oznámila, kedy vianočný bazár začne, čo škola urobila. Krátko po 10.00 hod. sa otec dostavil do školy tentokrát v sprievode p. M. B., kedy zástupkyňa školy previedla oboch pánov priestormi školy. Otec prejavil záujem sa osobne zúčastňovať rodičovských dobrovoľných aktivít organizovaných školou. Súčasne sa vyjadril, že mal za to, že vianočný bazár prebehne aj s verejným vystúpením detí, na čo dostal informáciu, že takáto besiedka prebehla minulý týždeň, s oznamom v Edupage. O 10.15 hod. otec i pán B. opustili priestory školy. Bez ohľadu na to, že podľa aktuálne právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu má otec upravený kontakt s deťmi prostredníctvom videohovorov a skutočnosti, že obe maloleté deti sú choré a už takmer týždeň z tohto dôvodu nechodia do školy, sa otec takto svojvoľne a vopred neohlásene rozhodol prísť do školy bez toho, aby o svojom zámere informoval samotné deti a korektne sa spýtal na ich názor, či by sa s ním chceli stretnúť, keď budú v škole. Matka podotýka, že aktuálne maloleté deti osobný kontakt s otcom odmietajú a sú v strese, že otec ich vyhľadá alebo bude sa snažiť s nimi osobne, bez prípravy a ohlásenia stretnúť. Ak by obe deti neboli od začiatku tohto týždňa objektívne choré, otec by svojim svojvoľným vyššie opísaným konaním vyvolal stav, ktorý je príkrom rozpore s odporúčaniami K. B., ktoré definovala vo svojich správach priložených v prílohe návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Matka je si plne vedomá, že aktuálna neexistencia akýchkoľvek obmedzení otcovi nebráni v jeho návšteve školy alebo iných miest, na ktorých sa maloleté deti zdržiavajú, avšak takéto konanie otca, bez predchádzajúcej konzultácii s odborníkom a nastavenia jasných pravidiel poskytujúcich deťom pocit predvídateľnosti, bezpečia a istoty, by maloleté deti nenapraviteľne traumatizovalo. Dnešné konanie otca iba potvrdzuje, že otec nie je ochotný rešpektovať súčasnú vôľu detí a vôbec mu nezáleží na tom, či svojim postupom a konaním deti zneisťuje, stresuje alebo zaťažuje. Vzhľadom na dnešnú situáciu nemožno vylúčiť, že otec v takomto svojom konaní bude pokračovať. Aj vyššie opísaná situácia, v kontexte všetkých okolností – zistení súdu v konaniach týkajúcich sa starostlivosti o maloleté deti, aktuálne prebiehajúceho konania o nariadenie výchovného opatrenia, ale najmä na závery a odporúčania K. B. v jej správach zo dňa 08.12.2025 – podľa matky umocňuje potrebu okamžitého zásahu súdu na zabezpečenie ochrany práv a právom chránených záujmov maloletých detí prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia.

12. Uznesením Okresného súdu Bratislava I č.k. 3P/106/2017-573 zo dňa 17.08.2017 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/546/2017-661 zo dňa 15.12.2017 bol zamietnutý návrh otca na nariadenie návratu maloletých detí do F. ako krajiny ich obvyklého pobytu. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.01.2018.

13. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P/18/2017-1374 zo dňa 19.02.2019 bolo rozvedené manželstvo rodičov, maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky, zastupovaním a správou ich majetku boli oprávnení obaja rodičia, súd určil otcovi výživné na mal. A. v sume 400 eur a na mal. C. v sume 350 eur mesačne vopred k rukám matky a zakázal otcovi vycestovať s oboma deťmi mimo územia SR bez súhlasu matky a prítomnosti matky alebo bez rozhodnutia súdu, ktorým

by otcovi udelil súhlas na vycestovanie s maloletými deťmi mimo územia SR. Súd upravil styk otca s deťmi na každý párný týždeň od piatka od 16:00 hod. do nasledujúceho pondelka do 08:00 hod. a každý nepárny týždeň od štvrtka od 16:00 hod. do nasledujúceho piatka do 08:00 hod. s tým, že maloleté deti prevezme v predškolskom alebo školskom zariadení, ktoré deti navštevujú a po ukončení styku ich na rovnakom mieste odovzdá a v prípade neprítomnosti detí v tomto zariadení bude miestom prevzatia a odovzdania bydlisko matky. Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie obaja rodičia a odvolací súd rozsudkom č. k. 11CoP/241/2019-1726 zo dňa 12.11.2019: a) výrok o zákaze vycestovania otca s deťmi zmenil tak, že otcovi zakázal vycestovať s deťmi mimo územie SR bez písomného súhlasu matky alebo bez rozhodnutia súdu o nahradení súhlasu matky s vycestovaním s maloletými deťmi mimo územia SR; b) výrok o úprave styku otca s deťmi zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, c) vo zvyšnej napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

14. Okresný súd Bratislava V uznesením č. k. 68P/35/2021 – 88 zo dňa 05.03.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 20CoP/48/2021-133 zo dňa 12.05.2021 (právoplatné dňa 10.06.2021) matke formou neodkladného opatrenia uložil povinnosť dočasne umožniť otcovi Skype kontakt s deťmi každý utorok a štvrtok v čase od 19.00 hod. do 19.30 hod. a každú nedeľu v čase od 18.30 hod. do 19.30 hod. Matke bola uložená povinnosť detí a zariadenie s nainštalovaným Skype určeným na kontakt detí s otcom riadne pripraviť za účelom komunikácie s otcom. Doba trvania predmetného neodkladného opatrenia bola ohraničená do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 20P/18/2017 o úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode.

15. Okresný súd Bratislava V rozsudkom č. k. 20P/18/2017-2610 zo dňa 25.01.2022 upravil styk otca s deťmi na každý utorok a štvrtok od 19:00 hod. do 19:30 hod. a nedeľu od 18:30 hod. do 19:30 hod. formou kontaktovania sa cez internetovú komunikáciu Skype, pričom matke uložil povinnosť detí a súčasne technicko-komunikačné zariadenie s nainštalovaným Skype určeným na kontakt detí s otcom riadne pripraviť za účelom komunikácie s otcom, zabezpečiť prítomnosť detí pri zariadení, umožniť deťom komunikovať s otcom bez svojej prítomnosti. Súd zároveň zamietol návrh matky na neupravenie styku otca s deťmi a vo zvyšnej časti zamietol aj návrh otca na úpravu jeho styku s deťmi. Z obsahu spisu a priebehu konania zistil, že otec dňa XX.XX.XXXX (A. X rokov, C. X rokov) bez súhlasu matky premiestnil maloleté deti do cudziny (N.), kde ich zadržoval, následne matka podala dňa XX.XX.XXXX návrh na príslušný súd - X. D. N. pre severnú oblasť štátu F. na nariadenie návratu maloletých detí na územie SR, ktorý súd rozhodnutím zo dňa XX.XX.XXXX, prípad č. XX O. nariadil návrat maloletých detí na územie SR. Uviedol, že neoprávnené premiestnenie maloletých detí do N. a následné udalosti v N. (súdom upravené stretávanie a starostlivosť rodičov o deti) mali podstatný vplyv na psychiku detí. Mal pritom za preukázané, že v N. bol ustanovený znalec D. E. E., B., G. z odboru psychológia, ktorého závery boli relevantné pre rozhodnutie G. súdu v návratovom konaní a pri rozhodovaní použil tie časti posudku znalca E., ktoré boli aplikovateľné na skutkový stav v čase jeho rozhodovania. Zo záverov znalca Y. E. zistil, že tomuto z výsledkov znaleckého dokazovania nevyplývala psychická porucha matky, ktorá v čase vyšetrenia aj vzhľadom na prežívanú situáciu pociťovala stres, keď mu testy neposkytli jasný dôkaz o tom, že by trpela depresiou a naznačili, že trpí istou mierou úzkosti a posttraumatickou stresovou poruchou, pričom vzhľadom na záznamy od predchádzajúceho terapeuta matky nemal obavy, že by táto mala významnejšie psychické ťažkosti, ktoré by mohli negatívne vplyvať na jej schopnosť postarať sa o deti. U otca znalec nenašiel ani naznačené psychické poruchy, stres a paranoja u neho neboli veľmi zvýšené, avšak otec nikomu a ničomu nedôveruje, dlhšiu dobu u neho trvajú perzekučné bludy (zo situácie počas konania pred G. súdom mu tiež vyplynulo, že pokiaľ mali rodičia presne nastavené pravidlá, otec mal rovnako prístup k deťom ako matka, ani jeden z rodičov sa nevyjadroval o súdoch, deti prospievali, pričom za problematický považoval najmä vzájomný negatívny postoj rodičov, a to na jednej strane matkin pochopiteľný strach, že otec deti opäť unesie, a na druhej strane otcovu obavu, že nebude mať priestor byť s maloletými deťmi). V čase rozhodovania, že otec sa na Slovensku nezdržoval a sám neuvádzal kedy a za akých podmienok je schopný na Slovensko pricestovať, resp. akým spôsobom a kedy v budúcnosti chce realizovať osobný styk s deťmi, pri zohľadnení potreby zabezpečenia udržiavania a budovanie citového puta detí s obidvoma rodičmi, za jediný spôsob zabezpečenia kontaktu detí s otcom ustálil jeho úpravu práve komunikáciu elektronickými prostriedkami. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.03.2023 vo výroku III. a dňa 27.06.2022 vo zvyšnej časti v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/127/2022-2686 zo dňa 14.06.2022, ktorý súdom upravený styk potvrdil.

16. Mestský súd Bratislava II rozsudkom č. k. B5-68P/169/2022-467 zo dňa 11.12.2023 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 12CoP/43/2024-583 zo dňa 27.11.2024 udelil matke súhlas namiesto otca na psychoterapeutické vedenie maloletých detí, klinickým psychológom a psychoterapeutom K. R. B. - O. B., G. V. B. G. B., U. X/, XXX XX L.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 3.12.2024.

17. Uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Tpo/1003/2024-366 zo dňa 23.05.2024 v trestnej veci obvineného M. L. A. pre prečin únosu, podľa § 210 ods. 1, ods. 2, písm. a) Trestného zákona, sa väzba obvineného nahradila peňažnou zárukou vo výške 30 000 eur, zloženou dňa XX.X.XXXX, z prostriedkov obvineného na účet súdu, ktorú záruku súd prijal, s dohľadom probačného a mediačného úradníka, a okrem iného aj uložením nasledovných povinností: zákaz vycestovať do zahraničia a povinnosť odovzdať cestovný pas, povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi, alebo súdu, ktorý vedie konanie každú zmenu pobytu, zákaz osobného styku s maloletými deťmi, vrátane zákazu úmyselného vyhľadávania ich blízkosti na akýchkoľvek miestach, kde sa maloletí zdržiavajú, ako i zákaz zdržiavať sa v blízkosti adres I. L. J. J. K. L. P. XX, B. P. XX, E. P. XX, Y. P. X, X. P. X G. K. P. X. Otec je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami- zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby, v dôsledku čoho má osadený monitorovací náramok. V odôvodnení uznesenia sa uvádza: „sťažnostný súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa zistil obavu z pokračovania v trestnej činnosti v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ktorá vyplýva z okolností a povahy skutku, z ktorého je obvinený podozrivý. Konanie, ktorého sa mal obvinený dopustiť, sťažnostný súd hodnotí ako sebecké a bezohľadné správanie s významným dopadom na emocionálny a duševný stav maloletých detí, ktoré mali byť odlúčené od svojej matky nie iba na krátky čas, a bez jasnej perspektívy obnovenia kontaktu s ňou...nemožno s istotou vylúčiť, že jeho evidentne silný emocionálny vzťah k vlastným deťom, ktoré sú pre neho mimoriadne dôležité skutočnosti, že deti mu chýbajú a chce sa podieľať na ich výchove, môžu zastrieť jeho racionálny úsudok, podľa ktorého rodič nikdy nemá ubližovať deťom, a to ani vtedy, ak sám trpí alebo sa domnieva, že v jeho starostlivosti bude deťom lepšie...riziko, že obvinený postaví svoje vnímanie rodinnej situácie nad závery poručenských súdov teda hrozí aj v súčasnosti a nemožno vylúčiť, že by sa mohol uchýliť k extrémnemu proti zákonnému správaniu.“

18. Návrhom doručeným dňa 22.04.2025 (konanie vedené pod sp. zn. 11P/58/2025) sa otec domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým sa na čas do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedeného pod sp. zn. 11P/94/2024, upraví jeho styk s deťmi každý pondelok, stredu a piatok od 18.30 hod. do 19.30 hod. a v sobotu a v nedeľu od 18.30 hod. do 20.30 hod. formou kontaktovania sa prostredníctvom aplikácie Whatsapp na ich telefónne číslo s tým, že matka bude zaviazaná zabezpečiť jeho styk s deťmi na diaľku na telefónne číslo a mobilný telefón zabezpečený otcom, ktorí doručí matke (cez tretiu osobu) na adresu jej trvalého pobytu, alternatívne na telefónnom čísle, ktoré otcovi oznámi matka. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol uznesením č. k. 11P/94/2024-1192 zo dňa 22.04.2025 vylúčený na samostatné (tunajšie) konanie, vedené pod sp. zn. 11P/58/2025. Uznesením č.k. 11P/58/2025-18 zo dňa 25.4.2025, právoplatným dňa 28.5.2025, bol návrh otca zamietnutý.

19. Návrhom doručeným dňa 08.07.2025 (konanie vedené pod sp. zn. 11P/95/2025) sa navrhovateľka - stará matka maloletých detí - domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by jej súd umožnil dočasne, do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedeného pod sp. zn. 11P/94/2024, stretávať sa s maloletými deťmi každý piatok a každú sobotu od 19.00 hod. do 20.00 hod. formou videohovorov prostredníctvom mobilnej aplikácie Whatsapp na telefónnom čísle detí, ktoré je starej matke povinná oznámiť matka, a zároveň, aby súd uložil matke povinnosť riadne deti na tento styk (videohovor) so starou matkou pripraviť. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol uznesením č. k. 11P/95/2025-76 zo dňa 16.07.2025, právoplatným dňa 19.08.2025, zamietnutý.

20. Rozsudkom Mestského súdu Bratislava II č.k. 11P/94/2024-1523 zo dňa 23.09.2025, súd upravil styk otca s maloletým: A. B. A., na každý kalendárny týždeň v utorok od 19.15 hod. do 19.30 hod. a v piatok od 19.15 hod. do 19.30 hod. a v nedeľu od 18.30 hod. do 19.15 hod., a to formou kontaktovania sa cez internetovú komunikáciu Microsoft Teams. Styk otca s maloletým: C. D. A., upravil na každý kalendárny týždeň v utorok od 19.30 hod. do 19.45 hod. a v piatok od 19.30 hod. do 19.45 hod. a v nedeľu od 19.00 hod. do 19.45 hod., a to formou kontaktovania sa cez internetovú komunikáciu Microsoft Team. Matke súd uložil povinnosť deti a súčasne technicko – komunikačné zariadenie s nainštalovaným Microsoft Teams určeným na kontakt detí s otcom riadne pripraviť za účelom komunikácie s otcom, zabezpečiť prítomnosť detí pri zariadení, umožniť deťom komunikovať s otcom bez svojej prítomnosti.

Vo zvyšku súd návrh otca na zmenu úpravy jeho styku s deťmi zamietol. Zároveň týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/18/2017-2610 zo dňa 25.01.2022. Návrh matky na prerušenie konania sa zamietol. Proti tomuto rozsudku podala matka odvolanie, o ktorom dosiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté.

21. Uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Tos/117/2025 zo dňa 04.12.2025, súd zrušil podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku prvostupňové uznesenie. Zároveň podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku, per analogiam, súd rozhodol, že náhrada väzby obvineného: M. L. A., nar. XX.XX.XXXX, z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, peňažnou zárukou a dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Tpo/1003/2024 zo dňa 23.05.2024, sa zrušuje, nakoľko pominul dôvod väzby. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.12.2025.

22. Na tunajšom súde je pod sp. zn. 11P/129/2025 vedené konanie o návrhu matky, ktorý bol vylúčený z konania sp. zn. 11P/94/2024, na uloženie výchovného opatrenia otcovi. Vo veci je vytýčený termín pojednávania na deň 27.01.2026.

23. Podľa § 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej ako „CMP“), podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú vo veci ustanovené v tomto zákone.

24. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa používajú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Podľa § 324 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

26. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

27. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

28. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

29. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

30. Podľa § 326 ods. 2 CSP, k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

31. Podľa § 328 ods. 2 CSP o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu.

32. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúčeného a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

33. Podľa § 331 ods. 1 CSP, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie súd ostatným stranám nedoručuje, uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené.

34. Podľa § 332 ods. 1 a 2 CSP neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. e) je vykonateľné jeho vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

35. Podľa § 334 CSP súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

36. Podľa § 336 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

37. Podľa § 337 ods. 1 a 2 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje. Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

38. Podľa § 363 CMP, súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

39. Podľa článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

40. Neodkladné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom mimosporovom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť dočasnou a provizórnou úpravu nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania alebo už v začatom konaní nastať. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho sa nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie aspoň osvedčené. Preukázanie alebo osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených, prípadne dodatočne predložených listín/dôkazov. Takýto postup súdu predpokladá platná úprava (§ 326 ods. 1,2 CSP, § 329 ods. 1,2,3 CSP) sledujúca tým dosiahnutie účelu právneho inštitútu neodkladného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúcej okamžitý zásah súdu.

41. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých detí je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach starostlivosti súdu maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariaďovaní neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj maloletého dieťaťa. Základným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je potreba bezodkladnosti súdnej úpravy pomerov účastníkov konania, v prípade konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, pomerov maloletého dieťaťa. Takýmto spôsobom sa zabezpečuje rýchla úprava pomerov, ktoré, ako vyplýva zo samotného pojmu, neznesú ďalší odklad. Musí ísť teda o taký stav, ktorý si vyžaduje okamžitý zásah zo strany súdu, bez ktorého by mohlo dôjsť k ťažko napravitelnému, resp. nezvratnému poškodeniu oprávnených záujmov maloletého dieťaťa.

42. Neodkladné opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f) a písm. h) CSP vychádzajú zo znenia čl. 3.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má tak byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá efektívna súdna ochrana. Pokiaľ ide o účinky tohto druhu neodkladného opatrenia, najzávažnejší je zákaz alebo obmedzenie vstupu do domu, bytu, na pracovisko alebo iné miesto /písm.f)/, kde zákon výslovne vyžaduje, aby povinná osoba svojím konaním ohrozovala telesnú alebo duševnú integritu navrhovateľa. Zákaz alebo obmedzenie komunikácie /písm. g)/ alebo obmedzenie priblíženia na určitú vzdialenosť /písm. h)/ ako menej závažné zásahy do osobných slobôd povinného sú ex lege podmienené tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita mohla byť ohrozená a túto skutočnosť musí navrhovateľ pred nariadením neodkladného opatrenia relevantným spôsobom osvedčiť, pričom kumulácia neodkladných opatrení podľa § 325 ods. 2 písm. f) a písm. h) CSP nie je vylúčená. Kvalitatívne požiadavky na osvedčenie rozhodujúcich skutočností budú vždy determinované konkrétnymi okolnosťami prípadu. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ neodkladného opatrenia spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (svedka incidentu), písomnou, elektronickou, alebo telefonickou komunikáciou a podobne.

43. Na základe obsahu spisu súd dospel k záveru, že zákonné podmienky pre vyhovenie návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti uloženia zákazu priblíženia otca k maloletým deťom sú dané, a teda je potrebné v tomto smere bezodkladne upraviť pomery maloletých detí. Súd pritom opätovne poukazuje na to, že pri neodkladnom opatrení podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP postačuje aj len možnosť ohrozenia duševnej integrity detí otcom. Z dokazovania vykonaného v predchádzajúcich konaniach, najmä v konaní Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 20P/18/2017 ako aj v konaní tun. súdu sp. zn. B5-68P/169/2022 a tiež v konaní sp. zn. 11P/94/2024 bez pochybností vyplynulo, že maloleté deti si prešli dlhotrvajúcim (tri roky) traumatizujúcim rozvodom a sporom okrem iného aj ohľadom starostlivosti o ne a tiež hlbokým konfliktom svojich rodičov, ktorý je v ich živote prítomný až dosiaľ. Predovšetkým však boli v X. XXXX deti (v tom čase vo veku X a X rokov) otcom neoprávnené premiestnené (unesené) do N., čo nepochybne predstavuje traumatickú udalosť v ich živote. Z výpovede psychologičky K. B. v konaní sp. zn. 11P/94/2024 pritom vyplynulo, že hoci u detí ide o „naoko normálny vývin, tzn. chlapci preukazujú veľké kompetencie primerané veku, teda prosperujú v škole, majú priateľov, koníčky, sú schopní prežívať pocity šťastia a bezpečia...je tam opuzdrená traumatická časť, ktorá podlieha obranným mechanizmom. Je držaná mimo ich vedomia a neradi sa o tom bavia, vyhýbajú sa kontaktu s tou traumatickou časťou, a to je akoby distress, neustály podprahový, podvedomý tlak, ktorý bráni integrácii potlačenej časti a plného žitia v ich živote. Ale to ani nebude možné, pokiaľ sa neukončí takáto neustála traumatizácia, potenciálny tlak nedohodou rodičov a súdmi. To že sa to roky naťahuje ten konflikt rodičov a s tým súvisiace okolnosti, či súdne spory. Tu sa mi žiada povedať na vysvetlenie, že pre vyhnutie sa potenciálne traumatizujúcej situácii je podmienkou prežívanie kontroly, predvídateľnosti a bezpečia.“ Z výpovede psychologičky ďalej vyplýva jednoznačný záver, že tak, ako je styk detí s otcom realizovaný teraz, t.j. dištančne a vo veľmi predvídateľnej časovej frekvencii (upravený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/18/2017-2610 zo dňa 25.01.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/127/2022-2686 zo dňa 14.06.2022) má pre deti stabilizačný efekt, ale predovšetkým, že pre obidve deti je mimoriadne dôležité - pre elimináciu ich potencionalnej traumatizácie - prežívanie kontroly, predvídateľnosti a pocitu bezpečia. V uvedenej súvislosti súd poukazuje tiež na vyjadrenie psychologičky v tom smere, že k udržiavaniu traumatizácie detí alebo jej spusteniu vedie neistota vo vzťahu s otcom, t.j. či by mohol znova reagovať nepredvídateľne, znova si ich zobrať a vytrhnúť ich z ich zázemia - čo je podprahový strach, ktorý stále prežívajú. (bod 85. rozsudku č.k. 11P/94/2024-1523 zo dňa 23.09.2025). Tunajší súd v konaní sp. zn. 11P/94/2024 tak dospel k jednoznačnému záveru, že je plne v záujme detí zachovať pri realizácii styku práve dosiaľ nastavený formát a stupeň dištančnosti ich hovorov s otcom cez aplikáciu Microsoft Teams, ktorá je „nástupcom“ aplikácie Skype, a že je stále potrebné, aby to boli práve deti, a nie otec, kto bude mať tieto hovory „pod kontrolou“. (bod 86. citovaného rozsudku); Predpokladom pre uzdravenie traumy spôsobenej deťom zo strany otca ich neoprávneným premiestnením do N., je doteraz žiaľ absentujúca

sebareflexia otca ohľadom jeho protiprávneho konania s dlhodobými následkami na psychiku detí (bod 94. citovaného rozsudku).

44. Z dôkazov predložených súdu matkou v tunajšom konaní, a to zo správ klinickej psychologičky K. B. zo dňa 8.12.2025 mal súd za dostatočne osvedčené, že aktuálne je psychický stav maloletých detí destabilizovaný v súvislosti s náhlym zrušením obmedzení otca v trestnom konaní, a to právoplatným uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Tos/117/2025 zo dňa 04.12.2025. Otec sa t.č. môže bez obmedzení pohybovať a teda kedykoľvek sa stretnúť s deťmi (v škole, vo verejnom priestore, na krúžku), na čo sa podľa tvrdení matky v návrhu aj v najbližšej dobe chystá. Správa psychologičky zo dňa 8.12.2025 týkajúca sa maloletého C. osvedčuje otcom deklarovaný zámer pôsobiť ako asistent C. trénera na futbale, čo maloletý odmieta a verbálne opakovane komunikuje. U maloletého A. psychologička v správe zo dňa 8.12.2025 konštatovala prítomnosť anticipačnej úzkosti viazanej na možný nečakaný výskyt otca v blízkosti maloletého s tým, že „celkový obraz zodpovedá aktuálnej dekompenzácii v zmysle stresovej reakcie s prvkami posttraumatického prežívania. Aktuálne symptómy sa javia ako reaktívna stresová odpoveď na náhle zmenené podmienky ochrany a kontaktu s otcom. Zrušenie opatrení klient verbálne pomenováva a interpretuje ako ohrozenie a „stratu bezpečia“, čo aktivuje traumou podmienené schémy a obavy z opakovania minulých udalostí.“ Okrem iného odporučila zachovať predvídateľnosť a kontrolu zo strany maloletého v otázkach kontaktu s otcom; rešpektovať jeho aktuálne hranice a subjektívne prežívanie bezpečia; vzhľadom na aktuálnu mieru distressu a destabilizáciu maloletého v tejto fáze neodporúča osobný kontakt s otcom. Obdobne u maloletého C. psychologička v správe zo dňa 8.12.2025 konštatovala, že : „Aktuálny stav klienta je možné interpretovať ako akútnu dekompenzáciu v dôsledku straty subjektívneho pocitu bezpečia po zmene právnych opatrení a kontinuálneho tlaku zo strany otca počas online kontaktov. Otcove opakované vyjadrenia o vstupe do futbalovej aktivity predstavujú pre klienta intrúziu do stabilizačného priestoru, ktorá narúša jeho copingové stratégie a bezpečnostný rámec. Aktivita futbalu funguje ako protektívny faktor; jej potenciálne „obsadenie“ otcom klient prežíva ako ohrozenie autonómie a retraumatizujúcu anticipáciu. Striedanie arousalových polôh naznačuje preťaženie regulačných mechanizmov a zvýšenú traumatickú vulnabilitu.... klinický obraz svedčí pre výrazný distress, akútnu stresovú reakciu a dysreguláciu s prvkami posttraumatického prežívania, ktorá je spúšťačom minulých traumatických skúseností.“ V prípade maloletého C. psychologička okrem iného odporučila podporiť jeho právo na zachovanie bezpečnej zóny, bez účasti otca, pokiaľ to takto potrebuje, a vzhľadom na aktuálnu mieru distressu a destabilizáciu maloletého v tejto fáze rovnako ako u maloletého A. neodporúča osobný kontakt s otcom s tým, že ak by sa v budúcnosti uvažovalo o osobnom kontakte, odporúča ho realizovať výlučne postupne a za podmienok, ktoré umožnia dieťaťu pocit bezpečia a kontrolu situácie.

45. Za uvedenej situácie, keď sa deti od súdom nariadeného návratu z N. do Slovenskej republiky v júli roku XXXX so svojím otcom osobne (fyzicky) nestretli (t.j. viac než X rokov), pričom subjektívne prežívajú veľký stres zo stretnutia s ním (maloletý A. dokonca v konaní sp. zn. 11P/94/2024 uviedol, že on „sa naozaj netešil“, keď sa dozvedel, že otec bude na chodbe pred ich výsluchom na súde konanom dňa 11.4.2025, a tiež výslovne uviedol, že nechce dať otcovi svoje telefónne číslo), a majú aj obavu z opakovania únosu, tak sa javí ako nanajvýš potrebné (aj vzhľadom na explicitné odporúčanie psychologičky K. B.), deti na opätovné osobné (fyzické) stretnutie s otcom psychicky pripraviť a vytvoriť také podmienky tohto stretnutia, ktoré im budú garantovať pocit bezpečia a kontroly nad situáciou. Vzhľadom na nátlakové správanie otca, ktoré bolo zaznamenané v jeho videohovoroch s deťmi nielen v konaní sp. zn. 11P/94/2024, ale aj v predchádzajúcich konaniach (sp. zn. 20P/18/2017, sp. zn. B5-68P/169/2022) a jeho postoj k matke (výlučne manipulácii ktorej pripisoval otec obavy detí a obsah ich výpovedí pred súdom), či postoj k psychologičke detí K. B. (ktorú otec v konaní sp. zn. 11P/94/2024 označoval ako „podvodnú“ psychologičku ovplyvňovanú matkou) možno odôvodnene predpokladať, že otec nebude rešpektovať odporúčania psychologičky, aby jeho osobný kontakt s deťmi bol realizovaný „výlučne postupne a za podmienok, ktoré umožnia dieťaťu pocit bezpečia a kontrolu situácie“, t.j. tak, aby nedošlo k retraumatizácii detí konaním otca, ktorá reálne hrozí. Tomu nasvedčujú aj tvrdenia matky v doplňujúcom podaní doručenom dňa 18.12.2025 v tom smere, že otec bez akejkoľvek (psychickej) prípravy detí na osobné stretnutie navštívil dňa 18.12.2025 školu detí, kde sa však deti zhodou okolností v dôsledku choroby nenachádzali.

46. Z uvedeného mal súd preukázanú dôvodnosť podaného návrhu, nakoľko dôkazmi priloženými k návrhu bol osvedčený destabilizovaný psychický stav detí a s tým súvisiacu nevyhnutnú potrebu chrániť ich pred prípadnou retraumatizáciou nepredvídateľným stretnutím s otcom, prípadne jeho

nátlakovým správaním, ktoré vonkoncom nemožno vylúčiť. Tvrdenia a dôkazy poskytnuté matkou v tomto konaní a vyplývajúce z predchádzajúcich konaní sú pre tento moment a v tomto štádiu konania postačujúce na závery o existencii dôvodnej obavy, že integrita maloletých detí môže byť ohrozená konaním otca, pre ktorú obavu súd zákaz priblíženia v zmysle výroku I. nariadil.

47. Súd podotýka, že právo maloletých detí na život, zdravie ale aj na duševný vývin v pokojnom prostredí je nesporne nadradené nad výkon rodičovských práv otca. Zákaz priblíženia sa k maloletým deťom pritom neznamená zákaz styku, t.j. zákaz akéhokoľvek kontaktovania detí. Zákazom priblíženia sa totiž obmedzuje len fyzický kontakt otca s maloletými deťmi, pričom dištančný styk, upravený naposledy rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/18/2017-2610 zo dňa 25.01.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/127/2022-2686 zo dňa 14.06.2022, a reálne aj v stanovenom režime realizovaný cez aplikáciu Microsoft Teams, je aj naďalej možný. Nariadením neodkladného opatrenia vo vzťahu k maloletým deťom spočívajúceho v zákaze priblíženia tak nebude do práv otca neprimerane zasiahnuté.

48. Pre úplnosť súd konštatuje, že neobmedzil vydané neodkladné opatrenie na konkrétny čas, nakoľko aktuálne nie je možné odhadnúť, v akom čase dôjde k stabilizácii psychického stavu maloletých detí, resp. k zlepšeniu rodičovských kompetencií otca z hľadiska jeho výchovného prístupu rešpektujúceho potreby a vnútorné emocionálne prežívanie maloletých detí s cieľom ich maximálnej možnej ochrany a eliminácie potencionálne traumatizujúcich situácií, čo má byť účelom návrhu matky na uloženie výchovného opatrenia, o ktorom má byť rozhodnuté v prebiehajúcom konaní sp. zn. 11P/129/2025. Otcovi však - okrem možnosti podať odvolanie proti tomuto uzneseniu - procesný poriadok priznáva aj právny prostriedok vo forme návrhu na zrušenie, či zmenu nariadeného neodkladného opatrenia, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Navyiac v zmysle § 363 CMP je vo veciach týkajúcich sa maloletých detí možné zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia aj bez návrhu, a to ak sa menia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Súd neuložil matke povinnosť v zmysle § 336 ods. 1 CSP podať v určenej lehote návrh vo veci samej, nakoľko má za to, že samotné nariadené neodkladné opatrenie nateraz postačuje na zabezpečenie plnohodnotnej ochrany maloletých detí do času, kým odpadnú dôvody pre jeho nariadenie.

49. Vo vzťahu k ďalšej časti návrhu matky, ktorým sa domáhala aj uloženia povinnosti otcovi zdržať sa osobného kontaktu s deťmi, súd návrh ako nadbytočný zamietol (výrok II. uznesenia), nakoľko vydané neodkladné opatrenie v rozsahu uvedenom vo výroku I. tohto uznesenia nateraz v primeranom rozsahu chráni ohrozený záujem maloletých detí, pričom fakticky konzumuje aj účinky prípadného uloženia povinnosti otcovi zdržať sa osobného kontaktu s deťmi.

50. Súčasne súd otca poučil v zmysle § 334 CSP o tom, že nariadené neodkladné opatrenie súd zruší na návrh niektorého z účastníkov v prípade, že odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené, a poučil ho aj v zmysle § 337 ods. 2 CSP.

51. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

11P/163/2025

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Mestskom súde Bratislava II, písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 Civilného mimosporového poriadku odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a požadovať splnenie nároku z exekučného titulu. Ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.